ANUL 1. No. 86. 6 pagini 3 lei Marți 8 Iunie 1937

GRATUIT
BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Buna Vestire

ZIAR LIDER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Pro Rege Nostro

de MIHAIL MANOILESCU

Domnia Regelui Carol II — începută în zilele deprimante care deschideau era crizei mondiale și ajutată mai mult rău decât bine, de o lume politică veche și fără orizont — ne-a dat totuși atâtea lucruri bune.

Dar dacă privim și mai în adânc ar fi deajuns să ne întrebăm ce s'ar fi întâmplat cu țara aceasta dacă Regele Său nu ar fi coborât din sbor la 6 Iunie 1930. Desigur că pseudo-democrația noastră bolșevizantă și-ar fi dus ea la capăt opera ei și biata noastră Românie fără stăpân ar fi ajuns de mult în mâinile comunismului.

Pentru noi problema unică a ceasului de față este să ne salvăm de orice atingere cu comunismul, până în ziua așteptată când lumea întreagă va fi eliberată de acest vis urât. Căci dacă vom scăpa definitiv de bolșevism, toate celelalte noroace — cum spune Evanghelia — ne vor veni pe deasupra.

Monarhia este astăzi marele zăgaz împotriva comunismului. Și este păcat că nu se poate astăzi spune tot ce s'ar putea și tot ceeace ar trebui să se spună pentru ca Românii să înțeleagă în ce măsură Monarhia și numai Monarhia ne-a mântuit de acest pericol.

Dacă n'ar fi decât atât și ar fi deajuns pentru a fi creat Regelui Carol II un merit nepieritor. Avem un Rege de 44 ani. Este vârsta optimă, în care înțelepciunea experienței vine să se întâlnească cu vigoarea încă neostoită a creațiunei.

Cât de mari sunt virtualitățile, făgăduințele și chezășiile cuprinse în persoana Regelui nostru!

Un suflu de noroc și o clipă prielnică ne pot duce deadreptul la idealul visat astăzi de toți Românii: o țară regenerată, nouă, mândră, tinerească, pură și neastâmpărată de creațiune, în care ce este mai bun în neamul acesta să se îmbine — pe deasupra unor trecătoare comprehensiuni — cu ce este mai permanent și mai strălucitor în fruntea lui: cu persoana Suveranului său.

TRAIASCA REGELE NOSTRU CAROL II!

După șapte ani dela inscăunare, țara își sărbătorește din nou pe Regele ei.

Ea își amintește cu bucurie de ziua cea mare care a pus capăt unui interegn, nepotrivit nici cu firea nici cu tradiția ei.

A fost destul o Regență de trei ani pentru ca România să poată cunoaște — și încă nu în formele sale extreme — ce ar însemna la noi republica.

Un rezidiu instinctual adunat de veacuri a învățat definitiv pe român că neamul nostru, fără Domnul său nu se poate concepe.

Este adevărat că românii, firi clevetitoare, au găsit întotdeauna să cârtească câte ceva, chiar despre Domnii lor cei mai mari. Totdeauna i-au criticat, dar totdeauna i-au ascultat. Căci simțul conservării a fost mai tare decât plăcerea intrigii.

Domnia lui Carol I a început și a sfârșit cu clevetire, iar cei care urzeau conștient sau inconștient împotriva ei erau tocmai acei politicieni care se înfruptaseră mai mult din binefacerile acestei domnii și din grațiile Suveranului însuși.

Și totuși această pornire spre vrajbă verbală a contemporanilor n'a împiedecat ca Regele Carol I să fi fost un Rege Mare, ctitor de țară și întemeetor de așezăminte, dela care astăzi totul purcede.

Dinastia pe care norocul ne-a dat-o la 1866 n'a avut decât Regi mari, fiecare în felul Său și pentru vremea Sa.

Și fiecare din Regii săi, dela Carol I și până la Carol II, au avut — alături de merite văzute — și câte un mare merit istoric, nevăzut indeajuns de către contimporani.

Pilsudsky

N'ar fi o imprudență mai gravă decât dacă m'ași grăbi să fixez în cinci rânduri de gazetă figura legendară a acestui om covârșitor și a acestui Polonez cu al cărui nume încă pentru mult timp se va confunda numele țării lui.

Iată-l revoluționar în Rusia, ducând protestatar și secret, în vălmășagul marxist, iredenta lui patriotică, — îl regăsim apoi pelerin exaltat, înființând legiunea polonă în Austria, pentru ca să fie închis mai târziu de nemți cărora le refuză un jurământ de credință.

Dar de acum vieața lui avea să se ridice ca o curbă larg deschisă, până la zenitul renașterii unui neam... El ia comanda supremă împotriva bolșevicilor cu ale căror începuturi Pilsudsky își amestecase cândva idealuri destul de streine, pentru ca să-l vedem în sfârșit triumfal, patro-

nul unui stat renăscut, pe care, cu mâna lui, s'ar putea spune că l-a smuls din ghiara unui destin nedrept.

Pilsudsky n'a făcut decât atât! Un om n'ar visa niciodată mai mult... Și nicio vieață, ca a lui, nu se va fi consumat în acest tumultos ritm wagnerian, de vijelii, de apoteză și de furtuni.

Figura lui o cunoașteți. Un cap alb, cu mustăți grele, un cap de vultur blând.. A fost predestinat într'adevăr să nu trăiască decât la marile tensiuni.

Locul pe care i l-am dat aici este mic: în istorie îl are imens.

TOMA VLADESCU

Ignatie Moscicki

de DRAGOȘ PROTOPESCU

Polonia este o țară cu blazon. Poate de niciun neam european — unii ar pune înainte pe Englezi — cuvîntul noblețe nu e legat cu fire de un aur mai bătrîn.

E în neamul acesta de cavaleri și cărturari, de călugări și insurgenți, de soldați și latiniști, o poezie a distincției care face din istoria lui o legendă, din lunga-i suferință o bravadă.

Polonia înseamnă una din cele mai vechi civilizații europene. Hoardele pe care în veacul 12 Romanii le împingeau spre apele din sus ale Oderului și Vistulei își aveau încă de mult — ne spune Nestor, cronicarul din Kiev — pe patriarhul lor mitic Lech de unde numele lor de Lehi.

Curînd ei aveau între ei pe Cavalerii Sabiei, ordine militare de călugări cruciați, așa cum aveau cronici și psaltiri latine, poeți mari și una din cele mai vechi constituții europene.

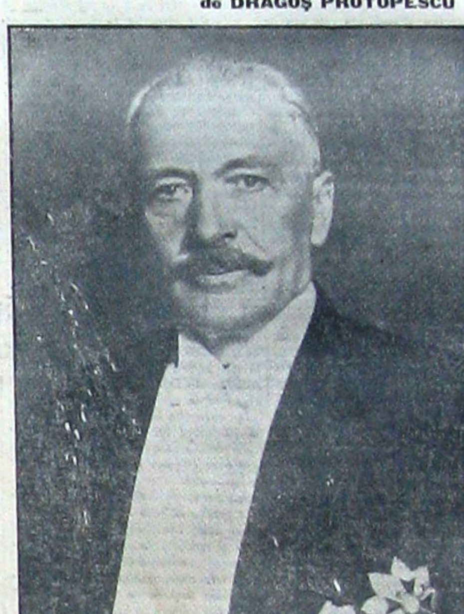
Povestea polonă e o mîndră insurecție împotriva stepei sălbatece, acea dzikie pola din balada populară.

Antagonismul polono-rus, care a început cu o împărțire și a sfîrșit cu dreptatea Wilsoniană, datează din vremea lordului Ostafi Daskievici, care în 1533 își apăra ținutul împotriva năvălirilor turco-ruso-tartare, civiliza pe Cazaci-poreclă pentru gangsterii stepei și întindea din Kanieva aripă protectoare asupra Ukrainei.

Dacă duhul stepei (acel duch od stepu din clasica poemă a lui Bogdan Zaleski) a frînt de melancolie pe Chopin (așa cum avea să trimeată peste țări și mări umbra vagabondă a lui Conrad) pe trufașa nobilime poloneză — această zslachta care la noi a devenit o simplă neînțeleasă șleahtă — înfiptă în glia ei, a făcut-o insurectă.

E un patos al revoluției care străbate toată istoria polonă — revoltă care e mai mult împotriva barbariei decît a jugului, mai mult împotriva brutei muscale decît a opresorului civilizat.

Iar istoria postbelică a Poloniei — acestui Saissonstaat, stat temporar, cum se complăceau să-l creadă republicanii dela Weimar, dela contele Von Brock-

dorff-Rantzau, ambasador la Moscova și pînă la cancelarul Bruening — este ridicarea la rang de mare putere a unui stat, prin simpla virtuozitate de atitudine a omului subțire și demn care nu se lasă călcat în picioare de bruta ocazională, chiar cînd această brută stă înfășurată și mărită în protocoale.

Trebue să spun toate acestea fiindcă nu se poate altfel vorbi de președintele Dr. Ignatie Moscicki, — dînsul fiind tocmai încarnarea acestui spirit de superioritate în cultură ajunsă curînd superioritate politică.

Polonia ne-a dat cei mai malți artiști și oameni de știință ajunși bărbați de stat. In fruntea lor, istoria polonă desemnează figura acestui mare savant, ajuns constanta politică a celui mai agitat dintre neamuri.

Ignatie Moscicki înseamnă știința aplicată la neam, știința ajunsă un fel de teorie a statului.

De pe culmile vaporoase ale moleculei, fizicianul genial a coborît pe granițele țărei sale, și a mobilizat azotul în apărarea pămîntului lui Kosciusko.

Prospero convoca elementele și punea pe Ariel să-i ducă poruncile în lung și latul insulelor Bermude.

In această Bermudă cu o mie de Calibani, care e politica europeană a zilelor noastre, colaboratorul lui Pilsudski și făcătorul alăturea de el a unui stat mare, puternic și pașnic, e înțeleptul care cu bagheta științei a potolit văzduhul țărei sale și dat drumul izvoarelor păcei și luminei.

Rydz-Smigly

Două note fundamentale s'au făcut auzite clar și distinct în larga simfonie a vieții publice din Polonia reînviată: dorința de a da o organizare libertară la ... nouei constituții naționale și ... bărbătească de a asigura prin disciplină și prin forța armelor, continuitatea milenarului organism național.

Totuși după cum s'a văzut din exemplul memorabil al înțeleptului Mareșal PILSUDSKI, voința bărbătească a precumpănit asupra dorințelor izvorâte din sentimentalitate. Iar ostașul, constrâns de asprele imperative istorice ale vremii, a trebuit să pășească pe primul plan al vieții publice, înaintea politicianului. Căci în adevăr pentru a-și tămădui rănile trecutului, spre a trăi în mod demn și spre a se desvolta așa precum o merită, Polonia nu are nevoe de discuții sterpe și de certuri sterile, ci de înălțare sufletească, de unire și de forță reală. Bunuri pe cari nu i le pot dărui decât educatorii și oștenii.

Mareșalul RYDZ-SMIGLY, a cărui prezență pe pământ românesc o salutăm astăzi aci, are legitima mândrie de a se înfățișa ca primul ostaș al patriei sale. Titlu mai elocvent decât un tom voluminos de considerații apologetice, fiindcă nici odată poate mai mult ca în aceste momente istorice Polonia n'a avut nevoe de un ostaș născut iar nu făcut, în jurul căruia să-și concentreze toate puterile sale de viață tânără și victorioasă.

Ca toți oamenii reprezentativi ai marei noastre vecine și aliate, Mareșalul RYDZ-SMIGLY s'a născut ca un vlăstar al micei nobilimi provinciale, a crescut și s'a format luptând împotriva dușmanilor hereditari ai patriei sale. In timpul războiului mondial a comandat mari unități de legionari poloni împotriva rușilor, iar în 1921, executând o manevră ordonată de marele său șef IOSEF PILSUDSKY, zdrobește hoardele bolșevice pe Vistula.

Mareșalul RYDZ-SMIGLY mai adaugă o calitate marilor sale însușiri de comandant erou: pe aceea de executor testamentar al Mareșalului PILSUDSKY creatorul Poloniei actuale și mare amic al României.

NICOLAE BOGDAN

Alianța polono-română

de MIHAIL POLIHRONIADE

La 25 Iulie 1921 s'a ratificat la București tratatul de alianță defensivă încheiat între România și Polonia.

Articolul 1 din această convențiune — semnată de Take Ionescu și de Principele Eustache Sapieha — suna astfel:

«România și Polonia se angajează să se ajute reciproc în cazul când una din ele ar fi atacată, fără provocațiune din partea-i, *la frontierele sale orientale actuale*».

Scurt, clar și precis!

Pentru cei obișnuiți să frunzărească texte diplomatice e o plăcere să citească tratate semnate de Take Ionescu. Conciziunea și realismul sunt caracteristica stilului său. De atunci, din nefericire, stilul s'a schimbat. Influența spiritului genevez a fost dezastruoasă până și în redactarea textelor diplomatice. Vagul, nebulosul, frazeologia au luat locul clarității și preciziunii.

Iată de pildă cum s'a transformat textul articolului 1:

«România și Polonia se obligă să respecte reciproc și să mențină împotriva oricărei agresiuni exterioare integritatea lor teritorială actuală și independența politică prezentă».

Dar această alterare a stilului convențiunilor n'are importanță în speță, pentrucă alianța noastră cu Polonia se bizue pe realități atât de evidente încât îți dă impresia că va dura etern.

Intr'adevăr, orice politică externă și pe cale de consecință orice sistem de alianțe are drept primă și esențială determinantă: geografia.

Ori iată că geografia a vrut ca România și Polonia să fie nu numai vecine între ele, ci și vecinele celui mai mare imperiu unitar (imperiul britanic e răspândit pe tot globul) din câte a cunoscut istoria.

Două popoare, unul de douăzeci și celălalt de treizeci de milioane de oameni, sunt vecinele unui colos de o sută șaptezeci de milioane.

Ce risc prezintă pentru un stat mic sau mijlociu vecinătatea unui mare imperiu?

O spuneam mai deunăzi tot aci în rubrica de politică externă, acela de a fi *sdrobit* în caz de război, sau *sufocat* în caz de alianță. Ca inamic ești distrus, iar ca prieten — dată fiind imensa deosebire de forțe — devii protejat când nu ești înghițit. E periculos să te întâlnești cu un urs furios în pădure, riști să fii sfâșiat, dar e tot atât de periculos să te asvârli în brațele unui urs simpatic, riști să-ți frângă toate oasele din prima îmbrățișare.

Sunt adevăruri elementare, general și permanent valabile, pe care numai un prost sau un om de rea credință nu le înțelege.

Așadar vecinătatea unui imperiu colosal constitue întotdeauna o sabie a lui Damocles atârnată asupra statelor mici sau mijlocii, *indiferent de atitudinea de moment pe care marea putere o are.*

In jungla politicei internaționale, cei mari au nedreptățit întotdeauna pe cei mici. Asta-i legea, legea eternă, legea care dela începuturile istoriei până astăzi n'a cunoscut excepții și pe care nici pacte, nici declarații solemne, nici tratate de neagresiune n'o vor schimba vreodată.

Legile naturale nu joacă rol numai în biologie sau în economie, ci și în politică. Alianța celor mici de teama celor mari este o lege naturală a politicii.

E firesc să ne aliem Poloniei de teama Rusiei!

Dacă imensul imperiu slav ne va lăsa în pace cu atât mai bine, dacă Moscova va ataca pe Români sau pe Poloni, atunci nu vom aștepta iluzoriul ajutor al Ligii Națiunilor, ci vom fi cincizeci de milioane de oameni gata să lupte cu desnădejde pentru apărarea pământului și a viitorului lor.

Insfârșit dacă ne gândim că în orice conflict european Rusia nu va putea folosi decât o parte din forțele ei, fiind silită să mențină efective însemnate în Extremul Orient, unde amenințarea japoneză e permanentă și dacă ne amintim că penuria mijloacelor de comunicații va îngreuna mobilizarea și mișcările armatei ruse, ne dăm seama și mai bine de valoarea militară a alianței polono-române.

In al doilea rând trebue să înțelegem odată pentru totdeauna că singura problemă externă hotărâtoare pentru viața statului și a poporului român e problema rusă.

Iată dece alianța cu Polonia constitue pentru noi *alianța esențială, alianța alianțelor*, reeșind cu necesitate din geografia, din istoria, din cerințele militare, politice și diplomatice ale popoarelor noastre.

E drept că poziția Poloniei, mult mai grea ca a noastră, poate da naștere câte odată la fluctuațiuni de orientare generală.

Pe când noi avem o singură problemă esențială de rezolvat, cea rusă, Polonezii au două: rusă și germană. De aci și fluctuațiile, perfect justificate, ale politicii poloneze, fluctuații care au făcut să curgă râuri de cerneală, deși sunt cum nu se poate mai simple.

Intr'adevăr în cazul în care Rusia și Germania sunt aliate (1922—1934) — situația cea mai periculoasă pentru Polonia — Varșovia va fi în cele mai strânse raporturi cu Parisul.

In cazul când Rusia și Germania sunt în conflict — situația de astăzi, cea mai favorabilă aliaților noștri — dată fiind tendința Franței de a se apropia de Rusia, Varșovia se va apropia de Berlin.

Dimpotrivă, când Franța se va apropia de Germania — Locarno, politica Briand-Stresseman — Polonia va căuta să aibă relații bune cu Rusia (1929—1933).

(Continuare in pag. V-a)

Cea mai bună garanție a granițelor: TUNUL

Col. Beck

Recapitulând etapele vieții omului, în mâinile căruia se găsesc astăzi răspunderile politicei externe poloneze, găsim același amestec interesant, de neprevăzut și energie, caracteristice conducătorilor politici ai statelor create după răsboi. Căci, într'adevăr, cine putea prevede tânărului elev al politechnicei din Lwow sau al academiei de export din Viena, orientările vieții lui de mai târziu. Doar poate, tenacitatea și pasiunea pentru cunoștințele positive sau fapta propriu zisă. Preocupările tinereții au fost totuși determinante în caracterul omului politic de astăzi. Situația patriei lui, în a cărui eliberare a crezut de la început, îl face să renunțe la perspectivele unei cariere, pentru care se pregătise, împingându-l pe un alt plan de activitate. Imbrățișează astfel cariera armelor, înfruntând riscurile unui răsboi, egal în tragedie și eroism, și cucerind pe rând, în prima linie de foc sau în răspunderile diferitelor misiuni care i s'au încredințat, un loc de mare importanță.

După războiul cu Sovietele în care comanda la început o baterie de artilerie, colaborând mai târziu la lucrările marelui Stat Major al armatei poloneze, este numit în 1923, atașat militar la Paris. Incepând cu anul 1926, lucrează în permanență lângă mareșalul Pildsudschi, câștigând încrederea definitivă a acestui mare cunoscător de oameni. Părăsește pentru prima oară în anul 1926, activitatea militară și ocupă locul de vice-premier în cabinetul mareșalului. Se dovedește un om politic tot atât de strălucit ca și militarul de mai înainte.

Trece ulterior sub-secretar de stat la ministerul de externe pentruca la 2 Noembrie 1932 să devină conducătorul efectiv al politicei externe poloneze. Iată desfășurarea unei vieți, într'adevăr interesantă. Cu acest prilej cucerește în politica europeană același prestigiu de care se bucură în țara lui. Politica lui Joseph Beck este acela a unui realist, nefalsificat de nici o iluzie ideologică, atât de nefastă altora și preocupat exclusiv de rezolvarea intereselor naționale.

VIRGIL RADULESCU

Cultură Oameni Fapte

Tradiţiile culturale ale destinului politic polono-român

Istoria munciiă a celor două popoare, Polonia şi Romînia, le înfrăţeşte acum într'un destin politic comun, în tr'acest avanpost al Europei. Dar destinul politic pe care îl pomenesc, nu-i rezultatul unor împrejurări oarecare, de ordin oportun; dimpotrivă este atît de intens pregătit de colaborarea culturală istorică a celor două popoare, încît era fatal ca psihologiile lor să se încadreze într'acelaş marş al colaborărilor de tot felul.

In acest ceas mare, de pomenire a legăturilor culturale din trecut, istoria îşi ascultă clopotele solemne ale temeinicelor ei aşezăminte. Cum era firesc, raporturile polono-romîne au pornit odată cu drumeţia comercianţilor poloni, care ca să ajungă la Marea Neagră, trebuiau să spintece Moldova. Mai apoi au urmat relaţii de intimitate politică fie de natură tot comercială, fie de natură matrimonială. Alexandru cel Bun se căsătoreşte cu Ringala şi ia zălog Pocuţia pentru un împrumut de 3000 ruble.

Mai mult. Boerimea şi Domnii noştri, aflaţi între Hristos (Polonia) şi Mahomed (Turcia) înclinau bună parte din ei înspre Nord. Astfel, Stroici şi Movileştii se refugiau în Polonia cînd ajungeau sub călcîiul prea greu al vreunui Domn turcofil. Aci erau înceţăţeniţi, împroprietăriţi şi se căsătoriau cu polonese din nobilimea ţării. (Fata lui V. Lupu îl ia pe Ianusz Radzwill). De aci înainte tinerimea moldoveană purcede la şcolile polone, iar urmarea imediată este înfiinţarea şcolilor şi colegiilor iezuite în Moldova cu profesori dela Kiew, bunăoară (la Trei Ierarhi — sub V. Lupu).

Odată cu tinerimea care pleacă la şcolile din Kiew, Lemberg, sau Bar, se sigilează şi tributul culturii noastre faţă de Polonia. In şcolile acestea pătrunsese umanismul italian al renaşterii, reprezintat prin FILIPPO BUONACORSI şi ALESSANDRO GUAGNINI, alături de care polonii cu studiu la Padova, IOAN ZAMOISKI şi KOCHANOWSKI (adevăratul bunic al literaturii polone) împing cu mult sîrg occidentul latin prin Polonia şi în Moldova.

Aşa cum şcoala ardeleană ne aduce din Italia documentele originii noastre imperiale, trecînd pe la «De propaganda fide» şi «S-ta Barbara», istoriografia romînească a veacului XVII ne dăruia deja convingerea principială a latinităţii noastre, însă ocolind mult prin şcolile, academiile şi bibliotecile poloneze.

Acolo şcolarii moldoveni, Ureche, Miron Costin, Nicolae Costin, Neculce au aflat că «dela Rîm ne tragem», în istoriografia polonă, taina actelor de botez ale neamului nostru.

De exemplu, DLUGOSZ informează asupra epocii lui Alexandru cel Bun şi Ştefan cel Mare; MARTIN CRAMER îl reproduce pe primul; MARTIN BIELSKI pe acelaş linie a informaţiilor. Cu IOACHIM BIELSCKI, fiul celuilalt, informaţiile cresc şi cad sub ochii nedumiriţi şi aprinşi de bucurie ai lui Gr. Ureche, în vreme ce Miron Costin nu se mai satură citindu-l pe PIASESKI. Deocamdată tinereţea cronicarilor de mai tîrziu a prins gustul istoriei şi şi-a legat inima şi mintea de epoca cea mai nedumerită din istoria ţării lor. Dar curiozitatea lor este deslănţuită cînd găsesc confirmarea originii noastre latine la POGGIO BRACCIOLINI, FLAVIO BIONDO, AENEAS SILVIUS PICCOLOMINI, cel mai bine informat şi mai extins, ANTON BONFINIU, LAURENTIU TOPPELTIN sau SARNICI.

D-rul prof. P. Panaitescu în «Influenţa polonă în opera cronicarilor: Ureche şi M. Costin» şi d-nul prof. N. Cartojan la cursurile d-sale substanţiale, au arătat tot tributul istoric şi literar pe care-l datorează istoriografia romînească din sec. XVII, culturii polone. Gr. Ureche care studiase la Cameniţa sau Lemberg, utilizează «Kronika Polska» a lui Ioachim Bielski; M. Costin, care trecuse pe la Bar, scrie sub influenţa certificată a lui Piasseski, Otwinowski, Paskowski şi Twardowski; iar Nic. Costin îl cunoaşte şi pe Miechowski. Ca să nu mai continuăm.

Dar Dosoftei cu psaltirea versificată după Kochanowski, care la rîndul lui avusese model pe Clément Marot?

Aşa dar formaţia spirituală a cronicarilor este tributară şcoalei umaniste polone. Prin Polonia a pătruns viforul de trezire la conştiinţa latinităţii şi etnicităţii noastre. Pentrucă şcoala ardeleană nu-i decît reflexul normal al operei cronicăreşti. Acesta a fost un punct crucial în viaţa şi prestigiul culturii noastre, momentul spiritual al cronicilor, iar Polonia ne-a indicat izvoarele mîndriei noastre latine.

Cît preţ mai are oare faptul că Asachi e fiul lui Lazăr Asachievici şi că şi-a luat diploma în filosofie şi inginerie la Lemberg? Sau că Ion Budai Deleanu ajunge sfetnic chezarocrăesc tot la Lemberg, lăsîndu-şi mauscrisele acolo, ginerelui său, Lewandovschi, care vor ajunge apoi la Asachi?

Şi iarăşi, în grabă să-i pomenim pe Haşdăi, cari, începînd cu Tadeu P. Haşdău, socotit scriitor polon, trecînd pe la Alexandru, fiul său, premiat de facultatea din Lemberg (oh! iar Lemberg!) ajungem la acelaş concluzie.

Iar cursurile lui Mickiewicz îşi plimbă parfumul lor eroic prin «Cîntarea Romîniei» a cuplului Russo-Bălcescu (aşa cum Bogdan Duică ne îndrituieşte s'o spunem).

Aşa dar? Am insistat asupra cronicarilor pentru că prin ei, Polonia a determinat însăş constituţia naţionalismului ideic şi cultural la noi. Dar ca să nu se creadă cumva că faptul acesta şi documentele date, marchează robie literară, vom încheia cu un mare adevăr critic citit undeva, poate în noaptea polară a gîndurilor mele:

«Influenţele departe de a demonstra insuficienţă şi servitudine, arată predispoziţiile, latenţele care se desmorţesc cînd constrîngerile şi inerţia se topesc».

Deci: Intimităţi culturale polono-romîne.

Ion Băleanu

Bibliotecile poloneze

După cum credinţa unui popor se poate evidenţia cu aglomeraţia bisericilor, cultura i se poate cântări cu numărul şi calitatea bibliotecilor.

In Polonia, sunt 34.602 de biblioteci, biblioteci ştiinţifice, de stat, sociale, fundaţiuni, etc... Sunt 9264 biblioteci publice în afară de ale şcolilor primare (22.772) ale şcolilor secundare (1357) ale institutorilor (346), ale şcolilor profesionale (662), militare (13) şi ale închisorilor (164).

La Varşovia există Biblioteca Naţională fundată în 1930 conţinând peste 500.000 volume, Biblioteca universitară fondată în 1817 conţinând 712.000 volume; Biblioteca contelui Krasinski fundată în 1860, conţinând şi 6.000 manuscrise, Biblioteca contelui Zamoyski fundată în 1589, etc.

La Cracovia: Biblioteca Universităţii Iageloniilor (1517), Biblioteca Academiei de Ştiinţe poloneze (1873), Biblioteca Universitară a lui Cazimir (1784) etc.

La Poznan: Bibl. publică (1866); Bibl. Universitară (1898) etc.

N'am dat aici decât bibliotecile cele mai importante. Numărul lor impunător vădesc îndemnul pe care polonezii îl au pentru cultură. Desigur că dacă, chiar în număr redus bisericile, pot stăpâni totuşi o atmosferă religioasă uriaşă, tot aşa, bibliotecile cât de multe ar fi, nu garantează gradul de învăţătură al poporului, decât dacă nu au destinul muzeelor necercetate.

Insă avem statistici care dovedesc cantitatea cititului în Polonia. Aşa încât putem spune că drumul vieţii spirituale poloneze trece prin biblioteci.

> «Când sânt în conflict cu mine însumi, — când toţi sânt împotriva mea, când împrejurul meu se ridică furtuni de indignare şi împrejurările sânt în aparenţă vrăşmaşe intenţiilor mele, atunci mă întreb: cum m'ar fi sfătuit mama să fac în acest caz şi procedez aşa cum cred că ar fi fost voinţa ei şi nu mă mai uit îndărăt.
>
> IOSEF PILSUDSKY

Alianţa româno-polonă în perspectiva istoriei

Actele muritorilor de rând şi cu atât mai vârtos acele ale naţiunilor sunt dictate numai în aparenţă de înţelepciunea liberului arbitru. In fond, ele sunt registate de asprele determinisme ale eredităţii şi ale destinului.

Libertatea, aşa restrânsă, schioapă şi neprevăzătoare cum o ştim, este un privilegiu divin acordat omului. Iar în *ereditate* şi mai ales în destinul viu, istoric, al neamurilor, se manifestă voinţa lui Dumnezeu. Şi am vrea să se ştie că în aceste două fraze n'a fost în intenţiunea noastră să înşeilăm o floare retorică, ci să exprimăm un adevăr îndelung şi de repetate ori verificat. Fiindcă dacă existenţa precară a individului poate fi prea adesea sfărâmată sau înghiţită de hazard, viaţa istorică a unui popor îmbracă totdeauna articulaţiile armonioase şi logice ale unei idei primordiale, care nu poate emana decât dela Creatorul nicăieri văzut, dar pretutindenea simţit, a toate ce există pe lume.

Fiecare neam omenesc de pe pământ e investit aşa dar cu o misiune spirituală şi cu anumite funcţiuni istorice, necesare întregului din care face parte. Oricine cunoaşte cât de puţin istoria, a intuit desigur prin propriile sale mijloace această realitate elementară.

*

Dela obscurele lor origini şi până în ceasul de faţă, poporul român şi cel polon s'au înrudit deaproape în ceeace priveşte mărturisirea misiunii lor spirituale esenţiale şi au avut de îndeplinit exact aceeaş funcţiune istorică la hotarul dintre Europa şi Asia.

Naţiunea polonă, aparţinând rasei slave, moştenitoarea Bizanţului ortodox, a experimentat toate virtualităţile creatoare ale catolicismului. Matricea generatoare a naţionalităţii poloneze e aşa dar catolicismul, fenomen distinctiv unic în lumea slavă.

Noi românii, suntem incontestabil un mădular al rasei latine, creatoarea catolicismului. Totuşi, matricea generatoare a naţionalităţii noastre este ortodoxia, de asemeni fenomen inedit şi unic în lumea latină.

Prin urmare, originalitatea aceasta uluitoare, al cărei sens profund n'a fost descifrat încă constitue primul nostru titlu de înrudire.

*

In al doilea rând, polonii şi românii au îndeplinit în toate timpurile aceleaşi funcţiuni istorice, au avut şi au încă de rezolvat aceleaşi probleme fundamentale de viaţă socială, au fost predestinaţi să se simtă solidari atât la bine cât şi la rău, atât la înălţări cât şi la prăbuşiri.

Funcţiunile noastre istorice, de atleţi ai creştinătăţii, ne-au fost impuse de însăşi poziţia noastră geografică.

Deoarece — după cum au constatat-o de mult bătrânii noştri cronicari cu pitoreasca lor sfătoşenie, — atât ţările polone cât şi cele româneşti, au fost aşezate de Dumnezeu în calea tuturor răutăţilor, de-a latul drumurilor pe cari turcii, tătarii şi moscoviţii căutau să răsbată către occidentul fabulos.

Românii au zăgăzuit şi au frânt secole întregi valurile turburi ale marelui flux turcesc, carele la un moment dat fusese pe punctul de a înghiţi Viena şi Praga. Polonii pe de altă parte au opus aceiaş rezistenţă invasiunilor mongole şi tătăreşti.

*

Dar un amănunt şi mai important: etapele principale ale procesului organic de constituire şi formaţiune al naţionalităţii poloneze, sunt nu numai de o frapantă asemănare în ceeace ce au avut ele mai esenţial cu cele cari au caracterizat constituirea şi formarea naţionalităţii româneşti, dar ele au fost aproape sincronice. Epoca primilor regi polonezi şi apogeul dinastiei lor naţionale, corespunde cu apariţia Basarabilor şi Muşatinilor noştri.

Apoi aceiaş nobilime vitează dar schimbătoare, neliniştită, inconstantă şi ispitită adesea — împotriva simţămintelor sale de mândrie şi de independenţă, — să caute sprijin la vecini şi la inamicii statului polonez, pentru asigurarea unor privilegii adesea injuste. Aceiaş absenţă a unei burghezii naţionale la oraşe; aceiaş ţărănime inertă şi foarte târziu degajată din lanţurile oribile ale servagiului. In fine, ca şi epoca eroică, trista epocă a decadenţii îşi are paralelismul ei la amândouă neamurile. Decadenţă care aţâţă rapacitatea împăraţiilor vecine şi are drept consecinţă fatală, împărţirea noastră.

*

Dezastrele naţionale comune, au trezit şi au accentuat conştiinţa solidarităţii româno-polone, reînviind amintirile frăţiilor de arme de altă dată.

Creatorii Statului român modern, ION şi DUMITRACHE BRATIANU, NICOLAE BALCESCU, ION GHICA, C. A. ROSETTI, FRAŢII GOLEŞTI, au cunoscut pe toţi emigranţii polonezi dela Paris cari se hrăneau din spiritul epico-mistic al unui MICKIEWICZ, al unui TOWIANSKY, SLOVACKY sau IOACHIM LELEVEL.

Ca şi renaşterea naţională a Românilor, cea a polonezilor a fost pregătită de o pleiadă de iluminaţi şi înfăptuită de câteva legiuni de eroi şi de oameni de acţiune, cari au avut să birue aceleaş dificultăţi, să lupte cu aceiaşi duşmani şi să birule utilizând exact aceleaşi mijloace.

Alianţa polono—română nu este prin urmare un act fortuit şi trecător, ci o veritabilă predestinare istorică.

Ea s'a transformat de mult într'o mişcare reflexă care a reacţionat cu tot elanul formidabil al instinctului, ori de câte ori organismele noastre de stat, adormeau pe perna trădătoare a diferitelor sisteme de siguranţă colectivă.

*

Marele om politic realist care a fost bătrânul şi vivacele ION BRATIANU, n'a fost numai un prieten fanatic al polonezilor, ci şi sprijinitorul lor — pre cât s'a putut — ca să-şi recâştige independenţa. Fiindcă în spirit clar văzător ce era, el îşi dedea seama că naţiunea română nu se putea menţine împotriva numeroşilor săi duşmani şi nu-şi putea realiza desăvârşita sa unitate politică, decât sprijinită pe o naţiune poloneză de asemeni eliberată şi unificată. Iar Ion Brătianu nu era un oarecine, ci unul din principalii creatori ai Statului român modern.

De asişderi Mareşalul IOSEF PILSUDSKY, n'a fost numai un mare amic al României, un om care-şi petrecea de predilecţie vacanţele la noi în ţară, dar veritabilul autor al alianţei româno-polone pe care o sărbătorim astăzi. Ori, precum o ştim foarte bine cu toţii, nici marele şi în veci regretatul PILSUDSKY nu era tocmai un om de rând, ci un erou în accepţia carlyleiană a cuvântului şi reziditorul Statului polon de azi.

Nici polonii şi nici românii nu pot nesocoti aceste indicaţiuni. Fiindcă prin inima, prin mintea şi prin glasul eroilor se exprimă voinţa de ocrotire a lui Dumnezeu şi voinţa de a trăi a popoarelor.

*

Volentem fata ducunt. Nolentem trahunt

Am pomenit la începutul acestui articol de liberul arbitru şi de forţele obscure şi iraţionale ale istoriei.

Vroim să atragem atenţia în concluzie că, fără lumina şi căldura înţelepciunii şi-a libertăţii omeneşti, puterile telurice ale istoriei sunt oarbe şi se pot poticni într'o catastrofă, cum s'au întâmplat multe în ultimele trei decenii. Insă nu-i mai puţin adevărat că oricât ar fi de luminoasă înţelepciunea umană şi oricât ar fi de neastâmpărată şi de ingenioasă libertatea sa de mişcare, fără elementul dinamic şi propulsor al fluviilor istorice subterane, ele rămân ineficace şi neputincioase.

Fie ca sărbătoarea de astăzi să însemne o consonanţă desăvârşită între libertate şi necesitate.

ADRIAN BALTAG

Teatrul în Polonia

De o mai însemnată colaborare teatrală, — în trecut sau în prezent, — între România şi Polonia nu se poate vorbi încă.

Pe terenul cultural general, — da, — noi, cultura noastră, a fost fecundată în diferite etape istorice de sporii culturii occidentale polone. Fenomenul acesta a avut chiar un caracter de reciprocitate.

Când însă aducem vorba despre domeniul mai restrâns al literaturii dramatice, atunci cele câteva încercări sporadice ne rezervă doar dreptul să sperăm pe viitor la o vie colaborare artistico-dramatică între noi şi prietena noastră Polonia.

Deci în rândurile care urmează nu voiu face decât o scurtă prezentare a mişcării teatrale în Polonia.

In Polonia, după războiu, a durat câtva timp o epocă de inflaţie teatrală.

Capitala Poloniei, Varşovia are o operă cu baletul şi şcoala de balet, teatrul «Rozmaitosci» şi teatrul de vodevil experimental «Reduta», — un fel de teatru popular denumit «Boguslawski».

In 1928 s'a deschis în teatrul «Reduta» teatrul studio sub numele de «Teatrul Nowy».

Acest teatru însă, din cauza schimbării direcţiei, deci din lipsă de activitate continuă pe plan spiritual, a înregistrat deficite enorme.

Deasemeni Opera, din lipsă de subvenţii a căzut sub raportul calităţii artistice. Teatrul «Rozmaitosci» care după 1892 deţinea în Polonia misiunea de «Prima scenă polonează» glorificându-se cu artiştii cei mai distinşi, — a fost distrus de un incendiu în 1919. In 1924 s'a inaugurat în Varşovia noul teatru: «Teatrul Narodowy» (Teatrul Naţional). Singurul teatru «Letni» s'a bucurat în acest timp de un succes constant şi satisfăcător.

Teatrul de operetă după ce a trecut printr'o perioadă de greutăţi şi clătinări, luptând contra gustului capricios al publicului de după războiu, cum de altfel acest fenomen s'a întâmplat în toată Europa, a fost mai puţin prielnic spectacolelor de operetă.

Desigur, existenţa unui aşa de mare număr de teatre a stimulat şi a promovat un puternic curent de literatură dramatică.

Astfel s'a pus în scenă «Comedia care nu e divină» de Zigmunt Krasinski, un mare scriitor dramatic al literaturii moderne polone (drama aceasta e tradus şi în româneşte de T. Vianu). Dramele lui Slowacki. «Legiunea» capodopera poetului şi scriitorului dramatic Wespianski. S'au mai pus în scenă de acelaş autor «Iridion», «Blestemul», «Noaptea de Noembrie» şi «Boleslav Temerarul». Aceste din urmă două piese sunt străbătute de un profund lirism.

După opinia tuturor criticilor Wyspianski e cel mai mare geniu al picturei, poeziei şi autor dramatic al Poloniei.

Pe lângă o sumedenie de creaţii literare, acest geniu a contribuit la renaşterea scenografiei poloneze, — până atunci neglijată.

Wyspianski a murit însă răpus de boală (în 1907) înainte de a-şi fi dat toată puterea lui de creaţie.

Micinski şi Zerowski, talentaţi scriitori dramatici, au fost jucaţi pe scenele teatrelor din Varşovia. K. H. Rostworowski cunoscut mai ales în literatură cu piesa «Iuda Iscariotul». Piesa aceasta ni-l prezintă pe Iuda din Biblie, monstrul, figura îngrozitoare a încarnării răului.

In timpul războiului, Rostworowski a scris piesa «Caligula». In «Caligula» e transpunerea dramatică a Romei corupte, demoralizată, cangrenată şi viaţa de petrecere nebună a lui Caligula.

Rostworowski a consacrat peste aceasta patru ani studiului Romei. Punându-le cu faţa spre eternitate, piesele «Iuda Iscariotul» şi «Caligula» vor rămâne totdeauna ca nişte valori de creaţie ale spiritului uman.

Dar, în afară de aceste două piese, marele mister scenic «Caritatea» e socotită ca cea originală dintre operile lui Rostworowski. Această piesă aşteaptă momentul de a fi adusă şi pe scenele europene.

Intre numeroasele drame ale acestui scriitor, unele cu atmosfera şi spiritul curat al Poloniei, mai cităm încă câteva: «Rezurecţia», «Antichristul», «Surpriza», «Copiii teribili», etc. Câtva a lucrat la o triologie, având ca subiect «Revoluţia franceză». Pe lângă asta Rostworowski e un orator remarcabil şi ţine cu dinadinsul să fie câteodată predicator medieval şi agitator modern.

Se constată însă, că teatrele străine şi chiar teatrul nostru nu l-au descoperit pe dramaturgul Rostworowski până acum. Dacă teatrul nostru şi l-ar apropia mai de vreme pe Rostworowski n'ar fi decât spre lauda noastră.

In piesa «De ziua întoarcerii lui» d-na Sofia Nalkowka ne dovedeşte a fi de mari dimensiuni dramatice. Scriitoarea dramatică doamna Sofia Nolkowka a cules mari succese cu «Casa femeilor» — prima sa piesă, — nu numai pe scenele teatrelor poloneze ci şi pe scenele străine.

In ordinea firească vine apoi J. A. Hertz cu piesele «Pepiniera», «Izvorul virtuţilor», «Sub unde» şi altele. Sigismund Kaweki cu «Le Chemin l'Enfer», George Braun care a debutat la teatrul «Ateneum» cu piesa purtând titlul «Europa» în care pune în contrast cultura şi civilizaţia europeană cu cea hindusă. In treacăt facem dora observaţia că scriitorul acesta îşi are premergător în această privinţă pe marele poet indian Rabindranath Tagore.

Teatrul Naţional din Varşovia şi «Ateneum» a deschis debutul a câtorva tineri dramaturgi, — unii cu justificate speranţe de viitor.

Intre aceştia menţionăm pe Casimir Seczycki cu prima sa piesă «La Babut», Jausz Korczak cu le «Senat des fous», «Planul» de George Szaniawski, «Alt nume al amorului» de «Stanislas Milaszewski, Kiedzynski şi încă o seamă de scriitori dramatici tineri, au văzut lumina slei (nu a scenei) în preajma renaşterii mântuitoare a noului stat Polon.

Nu putem încheia tabloul sinoptic destul de incomplect al mişcării dramatice fără a adăuga măcar numele marilor regizori, creatori de decoruri de teatru şi a câtorva actori cari au contribuit întru sporirea vlaorilor de cultură a statului polon. Primul loc îl ocupă Karol Fryes artist, pictor şi decorator, dotat cu o profundă cultură artistică. Apoi Wincenty Drabik. Drabik e inspirat direct din şcoala lui Wyspinski, plin de talent, înzestrat cu un excepţional spirit inventiv. Iwo Gall, Stoczylas, R. K. Witkowski, Zeromski. Menţionăm deosebit pe Arnold Szyfman director de teatru, profund cunoscător al punerei în scenă şi scriitor dramatic apreciat. Insfârşit Kazimierz Kaminski (mort în 1918) şi Ludwik Solski. Cel dintâi de mari proporţii regizorale. Dintre marii artişti cităm: St. Nowakowski, Wt. Porankiewicz, J. Kyrnowsky, St. Rzenski, T. Gronowski etc.

Dar, vom continua altă dată o sinteză completă a mişcării teatrelor în Polonia.

Mihail Cosma

Literatura polonă

Literatura polonă, deşi statul venou a trecut prin atâtea grele încercări, menite să-i turbure viaţa spirituală, e de o mare bogăţie. Prietenii noştri dela nord au fost încoronaţi de două ori cu premiul Nobel — odată pentru Sienkiewicz, şi a doua oară, după războiul mondial, pentru Wl. Reymont — şi literatura lor e destul de cunoscută peste hotare, fiind mult tradusă în limba germană, franceză şi română.

Cele mai vechi monumente literare de un contur propriu aparţin poetului Kochanowski şi satiricului Klonowicz, mort la 1602. Miaskowski şi Grochowski, poeţi lirici, au un deosebit prestigiu epocii dintre 1521 — 1621.

Spre sfârşitul secolului al 18-lea, literatura polonă e mult influenţată de cea franceză. Cu toate acestea, Krasicki, Stanislaus Konarski, Wegierski, Kniaznin, Felinski, Karpinski şi Trembecki reuşesc să imprime o atât de puternică personalitate operelor lor, încât ele rezistă timpului, putând fi citite şi astăzi.

Cu apariţia lui Adam Mickiewicz, literatura polonă cunoaşte un moment culminant, intrând în patrimoniul literar al întregii Europe.

Adam Mickiewicz, născut la 1798, mort la 1855, a dus o viaţă foarte zbuciumată. A trăit, din cauza ideilor sale patriotice, mult timp în exil. Operele sale principale, străbătute de un puternic suflu romantic, sunt: «Sonete din Crimeea», epopeea «Konrad Wallenrod», «Pan Taddäus», care devine cartea de căpătâiu a Polonilor, şi «Balade şi romanţe».

Alt scriitor de mare circulaţie, e Zygmunt Krasinski, dramaturg. «Nedivina comedie» şi «Irydion» au înregistrat răsunătoare succese. Ca şi Mickiewicz, a trăit şi el mult timp în exil.

Iuliusz Slowacki a creeat dramele:

Brodzinski, Malczewski, Ujejski şi «lumaţilor».

Brodzinski, Malczewski, Ujejki şi Pol întregesc aspectul spiritual al Poloniei din prima jumătate a secolului XIX.

O bogată activitate desfăşoară şi romancierul J. J. Kraszewski.

Alt moment mare în literatura polonă e Henryk Sienkiewicz, născut la 1846, mort la 1916. După romanele «Cu foc şi spadă» şi «Fără dogmă», Henryk Sienkiewicz scrie «Quo vadis?», pe care-l tipăreşte în anul 1895. In 1905, primeşte premiul Nobel pentru acest roman, care e răspândit în sute de mii de exemplare. Sienkiewicz a scris mult de tot, însă n'a mai reuşit să se ridice la nivelul lui «Quo vadis?».

Romanele istorice ale lui Henryk Sienkiewicz îşi au modelul în Walter Scott. Sunt, însă, mai realiste şi compoziţia lor e unitară, fără exuberantul stufăriş liric al genialului scoţian.

Glowacki, născut la 1847, mort la 1912 e romancierul micii burghezii.

Marya Konopicka şi Eliza de Orzesko, ambele contemporane ale lui Sienckiewicz, îşi îndreaptă atenţia către sate şi oamenii necăjiţi.

Stanislaw Wyspianski e un puternic daramaturg. Lucrarea sa satirică «Nunta» cunoaşte un mare succes.

Lucyan Ryder a scris numeroase poezii şi drame, între cari «Cercul magic» e cea mai realizată.

Jan Kdasprowicz a creia «Cântecul meu de seară» şi «Cartea săracilor». A murit în 1926, dupăce şi-a renegat printr'un spiritualism panteist lucrările tendenţioase din epoca tinereţii.

K. Tetmajer şi W. Berent reprezintă literatura decadentă.

Stanislaw Przybyszewski, născut la 1868, a murit în 1927. A scris atât în limba polonă, cât şi în cea germană. Przybyszewski a fost bun prieten cu poetul german Richard Dehmel. Romanul «Copiii Diavolului», apărut în 1897, a avut mare succes, fiind tradus şi în limba franceză. Trilogia epică «Homo sapiens» îi aduce consacrarea.

După vigurosul prozator St. Zeromski, ne vom opri la Wladislaw Reymont. Acesta e un povestitor de o putere puţin întâlnită. Opera lui principală, «Ţăranii», apărută între 1904 şi 1910, i-a adus în 1924 premiul Nobel. «Ţăranii» e un roman de peste 1000 de pagini. Are patru părţi intitulate după cele patru anotimpuri. «Ţăranii» e o adevărată cronică socială. Viaţa agricultorilor poloni e redată cu trăsături balzaciane într'un stil de o rară sobrietate. Altă operă importantă a lui Wladislaw Reymont e «Ţara lăudată», în care el îşi continuă fresca începută cu «Ţăranii». Wladislaw Reymont moare la 1925, în etate de 57 ani.

Scriitori mai noui sunt: prozatorii W. Strug şi J. Kaden-Bdandrowski. Ultimul a publicat romanul de războiu «Generalul Barcz», care a apărut şi în limba germană.

Expresionismul îşi află un reprezentant de seamă în J. Hulewicz, iar lirica modernă în L. Staff.

Dintre literaţii mai noui, îi menţionăm pe A. Slonimski, K. Wierzynski şi J. Lechon.

Aceasta e prezentarea sumară a literaturii polone, care, după cum am mai spus, e de-o variată bogăţie. Din partea noastră s'au făcut multe încercări pentru răspândirea ei la noi, — şi menţionăm în special două traduceri recente, una făcută de d. prof. univ. Grigore Nandriş (romanul «Gelozie şi medicină» de M. Choromanski), iar a doua de d-nele Dusza Czara şi Margareta Sterian (o antologie a liricei polone contemporane).

In Polonia, s'a tradus mult din literatura română şi au fost prezentate câteva piese din teatrul românesc, cari au obţinut frumoase succese.

Schimbul acesta cultural e folositor pentru amândouă ţările, pe cari puternice legături spirituale trebuie să le unească.

Sunt, în literatura ţării învecinate, lucruri admirabil realizate, în cari putem cunoaşte calităţile etice ale unui popor viguros, bine armat împotriva asprimilor vieţii.

Chiar dacă n'ar fi decât Adam Mickiewicz, Henryk Sienkiewicz şi Wladislaw Reymont, literatura polonă şi-ar merita, totuşi, locul de cinste, pe care-l ocupă în celelalte literaturi europene.

Apropiindu-ni-o, ne îmbogăţim sufletul cu o artă proaspătă, cu o gândire de un frumos realism politic şi cu o poezie, peste care bat vânturile reconfortante al unui nord de admirabile purităţi.

Mircea Streinul

POLONIA DE ASTAZI

de I. STOENESCU

Carele de asalt în formaţie de paradă

Insufleţiţi de cele mai curate sentimente de prietenie, sărbătorim cu toţii astăzi pe înaltul oaspete al M. S. Regelui, d. Ignatie Moscicki, preşedintele Republicei Polone, care aduce în Capitala României aceiaşi caldă salutare din partea naţiunii poloneze.

Legată prin cultură şi dureroasele încercări ale istoriei, naţiunea română a înodat după marele războl cu statul polon un fir pe care vitregia soartei îl rupsese un timp îndelungat.

Iată de ce noi socotim că astăzi, vizita d-lui preşedinte Moscicki este pornită din îndemnul unor trecute şi glorioase amintiri în cari laolaltă popoarele române şi polone, luptau pentru creştinătate şi triumful ei, cât şi dintr'o firească necesitate de colaborare politică între cele două state vecine.

In interesul unei cunoaşteri cât mai îndeaproape a statului vecin şi aliat, vom face un scurt expozeu asupra personalităţilor cari alături de mareşalul Ioseph Pilsudski au contribuit la consolidarea „Poloniei Restituite" şi totdeodată un rezumat în care să cuprindem mijloacele prin care statul Polon a putut realiza reconstruirea structurii sale economice şi organizarea nouei sale armate.

Rydz Smigly Continuatorul

Mareşalul Poloniei Eduard Smigly-Rydz, fiul unor părinţi săraci din Brzezani, s'a născut în voevodatul Tarnopol, în ziua de 11 Martie 1886. Numele său de familie este Rydz, iar porecla «Smigly», adaugă la numele său de familie, este pseudonim din timpul luptelor pentru independenţă, în vâltoarea cărora a intrat încă din tinereţe. După absolvirea şcolii secundare în Cracovia, începe să studieze în Academia de Arte frumoase a lui Matejko (unul dintre cei mai mari pictori poloni) în acelaş oraş şi la Facultatea de litere a Universităţii jagelone din Cracovia, dar concomitent cu aceste studii, terminate cu laudă în anul 1914, el este preocupat de istoria şi strategia militară. In timpul acestor ani, academicianul Eduard Rydz, cunoscut sub numele de cetăţeanul «Smigly», se supune ordinelor mareşalului Pilsudski, care în acel timp începu să înjghebe, din temelie, puterile armat şi creează prima şcoală de ofiţeri poloni. In aceste lucrări cetăţeanul Smigly, capătă repede încrederea şi recunoştinţa lui Iosif Pilsudski, ca unul dintre cei mai capabili dintre elevii săi. In 1913 termină şcoala ofiţerească, primind în anul următor, după mobilizarea cadrelor vânătorilor poloni, conducerea batalionului în lupta contra Rusiei.

Numit la 9 Octombrie 1914 maior, cetăţeanul Smigly în luptele date de către armatele lui Iosif Pilsudski transformate pela sfârşitul aceluiaş an în renumita brigadă a legionarilor poloni, se distinge ca unul dintre cei mai destoinici comandanţi. Din această cauză este folosit de către Iosif Pilsudski în misiunile cele mai periculoase şi mai pline de răspundere. In ziua de 19 Decembrie 1914, în ajunul luptelr dela Lowczowki, una dintre cele mai mărete lupte duse de legionarii poloni fiind încă în gradul de maior primeşte conducerea regimentului I de infanterie şi în fruntea acestui regiment, dând luptele cele mai grele, dar totdeauna învingător, Eduard Rydz-Smigly avansează pe rând, în anii 1915 şi 1916 la gradul de lt. colonel şi apoi colonel. Comandă mereu nu numai regimentul său, dar adesea ca ajutorul lui Iosif Pilsudski, unităţi şi mai mari de armată şi în unul din asemenea cazuri (în toamna anului 1915 pe frontul Volhiniei din Rusia, capătă cuvinte de recunoştinţă din partea lui Pilsudski, cari nu se pot trece cu vederea: «Soldaţi: Pentru un timp scurt mă despărţesc de voi, fiind chemat de alte ocupaţii. In mâinile încercate ale lt. colonelului Smigly-Rydz încredinţez comanda asupra voastră, ştiind că îl veţi înconjura cu aceeaşi încredere şi dragoste, cu care v'aţi arătat faţă de mine».

Intr'adevăr colonelul Smigly-Rydz a fost totdeauna iubit de soldaţii săi. Aşa se explică de ce în vremea cea mai critică pentru luptele de independenţă ale Poloniei, în anul 1917, când Iosif Pilsudski a fost arestat de Germani şi dus în închisoarea dela Magdeburg, el a fost acela care l-a înlocuit, iar soldaţii legionari, nevrând să depuie jurământ de credinţă şi să lupte alături de Germani şi de Austriaci, au preferat să sufere viaţa grea din lagărele de concentrare ale Germanilor, Austriacilor şi Ungurilor.

In acest moment colonelul Smigly Ryds, în urma unei boli grele, numai de formă se întoarce la Cracovia pentru a-şi vedea de ocupaţiile sale «civile» de acolo, în realitate însă, ca locţiitorul lui Iosif Pilsudski, se pune în fruntea armatei polone organizate în ascuns, aşa numita «Organizaţia militară polonă» şi pregăteşte în Noembrie 1918 dezarmarea ocupanţilor austro-germani.

In calitate de general de brigadă (numit în acest grad de către guvernul polon de atunci) se prezintă, în fruntea puterilor armate ale Poloniei reînviate, lui Iosif Pilsudski, care întors din închisoarea germană, îl foloseşte în cursul luptelor din anii 1919-1920, iarăşi în misiunile cele mai importante. Astfel generalul Eduard Smigly-Rydz, sub directa comandă a lui Iosif Pilsudski, eliberează din mâna bolşevicilor, în memorabilul Paşti al anului 1919, oraşul Vilna. Apoi generalul Smigly-Rydz este folosit de către Iosif Pilsudski în operaţiile învingătoare ale Poloniei de lângă Dvina, spre sfârşitul anului 1919 şi începutul anului 1920, când sub egida armatei polone Lituania îşi capătă independenţa, iar prin aceasta se asigură aripa de Nord a frontului polon.

După ocuparea oraşului Dyneburg şi a teritoriului Inflant, după terminarea acestor mărete acţiuni făcute în baza vechei lozinci polone: «pentru libertatea voastră şi a noastră», generalul Smigly-Rydz este numit general de divizie, iar în primăvara anului 1920 îl aşteaptă o nouă şi mai importantă misiune.

Comandantul suprem Iosif Pilsudski hotărăşte că, aşa precum a eliberat Lituania la Nord, să elibereze la Sud, din mâna bolşevicilor Ucraina. Iosif Pilsudski crede că, poporul ucrainean, în număr de peste 40 milioane suflete se va ridica pentru câştigarea independenţei şi cu ajutorul Poloniei va forma o ţară proprie în bazinul Mării Negre. Prin aceasta frontul polono-rus se va scurta foarte mult. In acest scop armatele polone, comandate de însuşi Iosif Pilsudski, merg spre Nipru, generalul Smigly-Rydz în fruntea armatei polone ocupă în luna Mai oraşul Chiev şi totul părea că prezice victoria. Din nefericire, socotelile au dat greş, poporul ucrainean încă nu înţelesese ce înseamnă libertatea.

In Iulie 1920 armatele roşii pornesc asupra Poloniei marea ofensivă, după două luni ajunge la porţile Varşoviei. In acel timp Iosif Pilsudski se hotărăşte să tale legătura duşmanilor din spate. Pentru executarea manevrii sale bătrânul mareşal nu alege multă armată, însă pe cei mai destoinici soldaţi. Nimic de mirare că între ele sunt divizii, conduse admirabil la retragerea din Ucraina de către generalul Smigly-Ryds.

Manevra lui Iosif Pilsudski, a cărei executor a fost din nou generalul Smigly-Ryds, prevedea tăierea drumului de întoarcere a duşmanului spre Bug, spre graniţa prusacă, duce la victoria definitivă de la Vistula, care a fost apoi supranumită «minunea dela Vistula». In toamna aceluiaş an Iosif Pilsudski din nou foloseşte armatele generalului Smigly-Ryds pentru lichidarea acţiunilor războinice, în lupta dela Niemen. Această luptă a fost hotărâtoare; RUSIA CERE PACE.

După terminarea războiului generalul Smigly-Ryds este inspector de armată şi totdeauna cel mai apropiat colaborator al lui Iosif Pilsudski. Iată de ce Iosif Pilsudski pe patul său de suferinţă, lăsă conducerea puterilor armate polone elevului său cel mai bun care a fost generalul Smigly-Ryds.

Numit în ziua de 10 Noembrie 1936 mareşalul Poloniei, Eduard Smigly-Ryds, eroul luptelor polone pentru neatârnare, este considerat de către întregul popor ca stăpânul moştenirii războinice lăsată de creatorul şi comandantul Poloniei reînviate. In ierarhia de Stat mareşalul Smigly-Ryds. comandant suprem al Poloniei, ocupă primul loc după Preşedintele Republicii şi este, atât pentru situaţia sa, cât şi pentru valorile sale. un factor hotăritor în viaţa Poloniei contemporane.

Ioseph Beck ministrul de externe al Poloniei

D. Ioseph Beck, ministrul afacerilor streine, pe care România na de mult l-a avut oaspete în Capitala ei, s'a născut la 4 Octombrie 1894 la Varşovia.

Părintele lui decedat de curând a deţinut în Polonia nouă funcţiunea de director de departament iar mai târziu funcţiunea de subsecretar de Stat la ministerul de interne.

D. Iosef Beck a fost crescut din fragedă copilărie în atmosfera de libertate. Tatăl său persecutat de autorităţile ruseşti, îşi mută reşedinţa în Polonia Austriacă, unde fiul Joseph urmează şcolile secundare la Cracovia, politechnica la Lwow, iar mai târziu Academia de export din Viena. Atât tatăl cât şi fiul căutau să dobândească o cât mai vastă cultură care să le servească lal uptele de independenţă.

Joseph Bech cu aptitudini remarcabile pentru ştiinţele aplicate şi matematicile, cât şi pentru problemele dificile ale geometriei descriptive, s'a hotărât ulterior de a intra în arma ratileriei.

Astfel, în anul 1914 d. Joseph Beck ia parte la toate campaniile legionare pe front cu gradul de subofiţer, iar mai târziu ofiţer în Regimentul I de artilerie legionară. Arestarea comandantului Pilsudski şi desfiinţarea armatei legionare, îl desparte pentru un timp scurt de operaţiile de războiu.

Tânărul artilerist Beck nu se supune în totul situaţiei noui. — Ajunge pe drumuri ocolite prin Ungaria în Ucraina, unde în anul 1918, împreună cu şeful P. O. W. (Organizaţia militară polonă) Rydz Smigly ia parte la activităţile acestei organizaţiuni.

In primele lupte cu Rusia sovietică îl găsim comandant al bateriei călare de artilerie, iar mai târziu este chemat la lucrările Statului Major. In anul 1919 este delegat din partea Marelui Cartier general polon cu o misiune militară în România, dar la începutul anului 1920 revine la Comandamentul Frontului Lithuanian, care lupta cu armatele roşii.

După terminarea războiului Polono-Sovietic, chiar în anul următor, Joseph Beck ia parte la conferinţa lituaniană din Bruxelles în calitate de expert al armatei polone, iar în anii 1922 şi 1923 ca maior al armatei polone, îl găsim la Paris în calitate de ataşat militar.

După întoarcerea în ţară, intră în şcoala superioară de războiu pe care o termină cu distincţie ca locotenent colonel brevetat de artilerie.

In mai 1926, după preluarea conducerei ţărei de către mareşalul Pilsudski, d. Joseph Bech este numit director de cabinet al ministrului de războiu, care este mareşalul Pilsudski. Momentul acesta este decisiv în cariera viitoare a d-lui Beck. Chemat de însuşi mareşalul Pilsudski la acest post de mare răspundere, d. Joseph Beck devine unul dintre cei mai apropiaţi colaboratori al mareşalului. Deacum înainte primeşte noui şi multiple însărcinări de mare importanţă pentru politica Statului. Dragostea şi respectul pentru comandant, încrederea în el şi devotamentul pentru problemele ce le are de rezolvit, şi câştigă încrederea mareşalului.

Când în anul 1930 mareşalul Pilsudski devine prim ministru, d. Joseph Beck primeşte funcţiunea de vice-premier. Cu aceasta colonelul Joseph Beck primeşte pentru prima dată un resort nemilitar. Datorită faptului că d. Joseph Beck s'a arătat a fi şi un bun politician, mareşalul Pilsudski îi încredinţează postul de sub-secretar de Stat la ministerul de externe, iar în ziua de 2 Noembrie 1932 îl numeşte ministru de externe al Poloniei.

9 ani de colaborare cu Acela care a fost chemat nu numai să creeze noua Polonie, dar deasemenea să creeze un nou tip de oameni de Stat, a fost cea mai bună şcoală şi pregătire pentru cnoducerea treburilor ce-i sunt încredinţate de Stat.

Pe lângă sforţările de a asigura pacea pentru ţara lui distrusă de războale, d. Joseph Beck nu uită deasemenea de a apăra onoarea Statului şi este gata oricând la deciziuni în interesul apărărei Poloniei. De aceea este cunoscut şi în afară de graniţele poloneze sub numele de „Colonelul Beck".

Apărător al ideii de Stat pe tărâmul internaţional, tendinţa de a asigura o pace cât mai durabilă ţării sale, îl situiază în rândul diplomaţilor cari fără prea multe fraze sunt gata să facă orice pentru pentru o perioadă cât mai lungă posibilităţile de creaţiune pe baza înţelegerei între popoare, *fără vărsare de sânge.*

Cuvântările ministrului Beck sunt caracterizate prin scurtimea şi caracterul lor foarte concis, dar adaptat întotdeauna realităţilor.

In afară de această siluetă a bărbatului de stat, există şi silueta mult mai umană caracterizată printr'o privire clară, dar sigură, respectul cuvântului dat şi o clarviziune care-i câştigă încrederea oamenilor cu cari vine în contact.

Ministrul Beck are acest dar de a-şi apropia oamenii pentru că ştie totdeauna să se acomodeze situaţiei, fără însă a se abate dela linia dreaptă care priveşte interesele superioare de stat.

Discuţia cu el este foarte plăcută şi are darul de a creia o atmosferă particulară în anturajul unde se găseşte. In felul acesta chestiunile de cea mai mare importanţă îmbracă o haină neoficială fapt care trebuie să ducă la o bună înţelegere cu partea adversă. Multe personalităţi din străinătate au observat şi subliniat această trăsătură a caracterului d-lui Beck.

Iată în scurt pe „Colonelul Beck" aşa cum am avut plăcerea să-l cunoaştem.

MAREŞALUL RYDZ SMIGLY
Continuatorul tradiţiei lui Pilsudsky

Colonelul Beck

Unităţi de schiori militari în marş

Structura economică a Poloniei

Problemele social-economice formează astăzi în Polonia, preocuparea de prim ordin a guvernului, şi a opiniei publice, întemeiată în primul rând pe întărirea situaţiei republicei polone în exterior, şi pe consolidarea situaţiei interne a poporului, iar în al doilea rând necesitatea tot mai imperioasă a reconstrucţiei structurii vieţii economice.

Trebuie să ţinem cont că, Polonia este ţara, care a suferit întocmai ca şi noi de pe urma răsboiului mondial. Cu excepţia numai a trei voevodate apusene, care totuşi au trăit perioada răscoalelor din anii 1918-1920, întregul teritoriu polon a fost pustiit de armatele ţărilor angajate în război. Au fost distruse toate drumurile şi toate reţelele căilor ferate. au fost distruse oraşele şi întreaga industrie, a cărei instalaţii au fost luate de ocupanţi. Exact calvarul pe care România Mică l-a suportat pe vremea ocupaţiei inamice.

In afară de aceasta Polonia nouă prezenta din punct de vedere economic un organism neunitar, împărţită între cordoane închipuite, ca un rezultat al politicii economice a stăpânirilor străine, cari n'au avut interesul să ţie socoteală de trebuinţele ţării.

GREUTAŢILE FINANCIARE

In sfârşit o a treia mare greutate, a fost problema şomajului, cu atât mai importantă cu cât se ştie că Polonia posedă unul dintre cele mai mari coeficiente de înmulţire a populaţiei, atingând cifra de 450.000 oameni anual.

Dacă mai adăugăm încă ruinarea financiară a statului prin războiul mondial, care pe teritoriul polon s'a terminat cu doi ani mai târziu decât în apusul Europei vom căpăta, pe scurt, un tablou al greutăţilor financiare care s'au prezentat în faţa Poloniei cu 17 ani în urmă.

Rezultatele la cari s'a putut ajunge în Polonia în domeniul renaşterii economice a ţării, în timpul celor 17 ani trecuţi, sunt succese destul de importante. In primul rând s'au şters urmele nefaste ale războiului şi s'a scos ţara din ruină, S'au reconstruit reţelele de cale frată şi şoselele, s'a reconstruit de asemeni industria, desvoltându-se într'o măsură destul de însemnată diferite alte ramuri ale ei în aşa fel, încât astăzi Polonia nu mai este considerată ca o ţră agricolă ci intră în rândul ţărilor industrialo-agricole, aşa cum este Franţa sau Olanda. De aceea astăzi desvoltarea industriei formează programul de bază nu numai al guvernului ci şi al întregei societăţi, fără deosebire.

PROBLEMA ŞOMAJULUI

Un popor de 34 milioane suflete, care, deocamdată nu are altă eşire pentru plasarea braţelor de lucru, având sate prea populate şi sărace, trebuie să-şi îndrepte sforţarea sa de căpetenie spre împingerea surplusului de populaţie sătească spre oraşe, pentru a fi întrebuinţat în industrie şi meserii. Numărul braţelor de muncă, care sunt de prisos în satele polone, se ridică după statisticile poloneze la circa 2.000.000. Aceast cifră ne arată ce problemă importantă se află azi în faţa conducătorilor vieţii sociale şi economice a Poloniei.

In afară de activitatea iniţiativelor particulare, însuşi statul şi-a luat asupra sa unele dintre cele mai însemnate probleme, mai ales acelea cari sunt în legătură cu apărarea naţională. S'a format anume un plan care prevede formarea unui mare centru industrial în Polonia Centrală, în regiunea Sandomirului. Prin investirea a câteva sute milioane de zloţi, se va forma acolo un mare centru de producţii industriale, cari vor servi pe deoparte trebuinţele armatei, iar pe de altă parte va contribui la satisfacerea nevoilor regiunilor orientale ale ţării, care posedă în general un caracter agricol. „In felul acesta Polonia câştigă alături de Silezia, regiunea Cracovia-Kielce, Lodz, Byalystok şi Varşovia, un nou bazin industrial.

PORTUL GDYNIA

In legătură cu problema industrializării ţării se leagă de asemeni reconstrucţia oraşului Gdynia, care alături de Gdansl este al doilea port polon la marea Baltică. — Gdynia este astăzi nu numai cel mai mare port la marea Baltică, dar este iml pare al şaselea din Europa, ca mărime. Acum opt luni de zile docurile Gdyniei erau încă în lucru, când scriitorul acestor rânduri le-a vizitat. Desigur că în curând acestea vor fi terminate şi că deci se va începe activitatea pe o scară mai mare, răsărind acolo şi alte ramuri auxiliare ale industriei.

MIJLOACE PROPRII

Reconstrucţia industrială în Polonia se face în primul rând pela mijloace proprii, atât din fondurile particulare cât şi publice (gazetele polone au anunţat că pe anul 1937-1938 tezaurul ţării a fixat pentru investiţia extraordinară, afară din buget, o sumă de 13 jum. miliarde lei, precum şi într'o oarecare măsură prin ajutorul capitalului străin. Acest capital ia destul de însemnată parte în viaţa economică a Poloniei, însă în statul vecin este un principiu cu asprime păzit şi căruia trebuie să i se conformeze, capitalistul străin: „să lucreze loial şi conform cu interesele statului". In caz de necinste sau de abuzuri în defavoarea bugetului statului, intervine autorităţile, cari sancţionează cu adevărat.

Desvoltarea mai departe a vieţii economice din Polonia, care în prezent — după criză — are un mers destul de normal, depinde de rezolvirea a două probleme de bază: reconstrucţia industriei şi uşurarea suprapopulaţiei la sate. Dacă aceste două probleme vor fi rezolvate în anii apropiaţi, viitorul economic al Poloniei, sprijinit pe o structură sănătoasă, va fi cât se poate de optimist.

ARMATA

Un scurt istoric

Inainte de a vorbi despre puternica armată a statutului polonez de astăzi, am socotit că este necesar să facem şi un scurt istoric.

In primele secole ale existenţii sale de peste un milineu ca stat, Polonia nu a avut propriu zis o armată regulată, adică o armată cu caracter permanent, deşi o cronică polonă din secolul XVI, aminteşte despre cohorta cavalerilor lui Boleslaw Chrobry (care a trăit cam pe la anul 1000) organizată după modelul cavaleriei normande.

Cohortele Regelui sau ale Principelui erau singurele forţe armate, deşi acestea erau mai mult folosite pentru poliţia statului şi paza principiilor, decât pentru răsboi.

Abia prin secolul XII, când strategia începe să pună accentul pe infanterie în răsboaie, întâlnim o pedestrime mercenară la curtea Regelui şi a Voevozilor însărcinaţi cu apărarea frontierelor. Restul oştirei se completa cu gloatele înarmate care în timp de răsboi, veneau la chemarea obştească.

Putem să afirmăm chiar, că începutul de organizare al armatei poloneze coincide cu acel al oştilor moldoveneşti, cam pela anul 1400 când în Moldova stăpânea de un an de zile Alexandru cel Bun cumnatul regelui Vladislaw Iagello.

Trebue subliniat aci că spre sfârşitul secolului XVII când în Rusia, Prusia, Austria şi Franţa, iau fiinţă marile armate organizate regulat, numărând sute de mii de oameni, Polonia rămâne ancorată la vechiul său sistem de organizare, care i-a fost fatal.

Abia cu douăzeci de ani înainte de împărţire regele Stanislaw August, creiază pe cale de reformă între 1776 şi 1788 prima armată naţională a Poloniei care la început număra 30.000 oameni, o şcoală proprie de ofiţeri şi un buget permanent. Prin anul 1791 adică abia cu un an înainte de răsboiul cu Rusia, care ia şi adus prăbuşirea, «Sejm-ul» ridică efectivul armatei la 100.000 oameni.

Era însă prea târziu pentru formarea unei unităţi de comandament naţional. Polonia a fost împărţită.

A doua armată regulată a Poloniei, o întâlnim între 1807 şi 1813, când sub Napoleon, a luat fiinţă «Ducatul Varşoviei».

Găsim atunci un nou avânt eroic în oastea condusă de principele Joseph Poniatowschi, nepotul ultimului rege polon.

Dar şi această repede înjghebare are un tragic sfârşit ca şi conducătorul ei mort eroic în gradul de mareşal al Franţei în bătălia Naţiunilor dela Lipsca, în anul 1813.

In congresul dela Viena se preconiza reorganizarea armatei poloneze care mai târziu ajunge la efectivul de 100

(Continuare în pag. 5-a)

SPORT

Rugby

Cupa Bejan

Sportul Studențesc—P. T. T. 23-11 (15-3)

Matchul, condus arbitrat de d. Ghimpețeanu, a fost de factură slabă. La aceasta a contribuit și absența P. T. T.-ul sosit în ajunul matchului după un voiaj obositor.

Dinescu, Tarabuga dela Sp. St. și Florea, Iordan dela P. T. T. au fost cei mai buni.

Vit. Dacia—R. C. 13 12-0 (3-0)

Viforul deși în mare formă, n'a putut marca mai mult, din cauza jocului deranjat al adversarilor. Carasca, Stoica și Cocori dela Viforul Dacia au strălucit. Dela R. C. 13 doar fratii Ifrim.

St. Român—C. F. R. 5-0 (0-0)

Stadiul în revenire și-a luat o binemeritată revanșă. Matchul slab condus de Ghimpețeanu, s'a terminat cu un enorm scandal.

Turnis (S. R.) aleargă pe marginea tușei cu balonul. Un schibij bolnav al feroviarilor care se găsea pe tușe îi pune simpaticului stadist o piedică după toate regulile artei. De aci scandalul. Credem că F. R. R. va ști să ia măsurile necesare.

T. C. R.—R. C. B. 35-5 (26-0)

După cum era și de așteptat, T. C. R. deși cu rezerve, a bătut la scor.

„Invincibilii" au cedat

Juventus a învins A.M.E.F.A. cu 2-1 (1-1)

Arena din Splaiu a întrunit eri după amiază un număr relativ mare de spectatori, atrași nu de interesul ce l-ar fi prezentat partida pentru aspectul clasamentului ci de ocazia unică de-a verifica «priceperea» și «ochiul» simpaticilor noștri selecționeri care și-au pironit speranțele pentru apropiatul match cu Belgia spre patru amnefiști: Pereckl, Prassler, Szanislo, Sadovski.

După cum s'a văzut eri, sonoritatea minoritară a acestor nume a fost un suficient criteriu pentru a-i declara pe posesorii turanici ai lor, speranțe și vedete. Căci A. M. E. F. A. în ciuda tuturor pronosticurilor care-o vedeau învingătoare s'a comportat mai mult decât slab, iar ofiviasii de onorații selecționeri catastrofali. Spun catastrofali deoarece face parte din bagajul elementar de cunoștințe al unui jucător noțiunea de-a juca pe vânt cu mingi pe jos. Ori «vedetele», în afară de alte lipsuri, au arătat și această scădere care degradează și mai mult această echipă care-a trăit adesea numai prin'tr'un singur om, Sadovski, și el eri sub nivelul obișnuit. Ceilalți trei și în special Szanislo au demonstrat prin jocul desfășurat cât de stupide și ignorante sunt capetele ce-i selecționează în dauna atâtor și atâtor jucători valoroși cu nume neaoș românești.

Despre Juventus numai lucruri bune deși a aliniat pentru ultima oară acelaș «11», adeseori huiduit pentru comportarea slabă, ridicolă uneori, a câtorva din componenții lui. Pentru ultima oară deoarece noua conducere roș-albastră de un program de achiziții în parte realizat, achiziții sperăm fericite și care vor elimina prezența pe viitor, a unui De Vittor, Korony sau Braun. Deși stânjenită de vânt care a favorizat marcarea de către A. M. E. F. A. a unui goal norocos, Juventus a revenit puternic chiar în decursul primei reprize, trecând în cea de-a doua la o deslănțuită ofensivă care le-a adus și victoria.

Jocul și jucătorii

Câștigând terenul și implicit avantajul vântului AMEFA domină câtva vreme lăsând totuși să se întrevadă o inferioritate cu atât mai regretabilă cu cât portarul Juventus se arată într'o reală dispoziție de-a fi nu să învinsă; și nu se întârzie s'o facă cel văzut un shoot slab scapă balonul care, cu toată intervenția disperată a lui Vogl, intră în plasă. Juventus își revine și atacă. Acordăm două deschideri splendide ale lui Zăinescu se termină prin două shooturi puternice, alături, ale lui Fabiănescu. *În fine la o centrare a acestuia Korony reluează o fază egală. Câteva minute mai târziu Vulcănescu scapă și centrează; venit în cursă Frunză stopează și trimite o bombă supraomenească în colțul opus. Situația egalată și repriza ia sfârșit. În mitempo-ul secund jocul n'are istoric; vreo 2—3 atacuri ale AMEFA-ei și o dominare categorică, în rest, a Juventusului. Câteva minute mai înainte de sfârșit, Petrescu centrează, Korony trece balonul cu capul, Sadovski caută și ia terenul după ce Zăinescu străpunge fulgerător mingea în poartă.*

În ultimul minut Zăinescu ratează o situație clară.

Am remarcat dela Juventus în primul rând forma deosebită a portarului Vogl, la ultima partidă din carieră, prin oportunitatea intervențiilor, prin jocul excelent de cap și prin concepție superioară a jocului pe care-o posedă ne-a lăsat impresia că lipsa lui va fi mult timp resimțită. Dragomirescu precis în atacul la om și în degajări.

Brandabur și Petrescu au făcut o partidă mare: primul deși «neîncălzit» în primul timp când totuș a scăpat două goaluri sigure, a devenit în cel de-al doilea cel mai bun roș-albastru și poate chiar de pe teren. Petrescu foarte bun în ambele reprize a arătat că e în formă. Zăinescu, eternul «picior de miel» a dovedit încă odată că în sport contează nu numai fizicul ci și inteligența. Vulcănescu corect a făcut o partidă bună.

De la A. M. E. F. A. nu e greu a nu remarca pe nimeni. D. Kroner a arbitrat slab.

Mircea Pop

Chinezul-„U" 6-1 (4-1)

La Timișoara Chinezul a zdrobit Universitatea din Cluj cu 6-1 (4-1).

La clujeni n'au jucat Gain, Pocrșeanu, Szanislo și David.

Au marcat: min. 1 Zilard; min. 18 Bonfe egalează; 22, 35 Glaxi, 38 Bajus, 48 și 53 Thiriung.

Rezultatul se scutește de comentarii, adăogăm numai că prin această victorie Chinezul rămâne în divizia națională A. Jubilează d. Iuga, Păcat!

Spectatori 2000, arbitru Bucur Bdrea.

Belgia a terminat la egalitate cu Jugoslavia

La Belgrad, Belgia a făcut matchul cu Jugoslavia, 1 la 1, la pauză 0—1.

Au asistat 18 mii de spectatori.

În minutul 20, Lesnic deschide scorul: 1-0 pentru Jugoslavia.

Kapole egalează în minutul 53, dar arbitrul Barlassina invocând se pare un ofside imaginar, nu ... 53. Peste șapte minute acelaș Kapelle marchează, de data aceasta valabil: Jugoslavia — Belgia 1 la 1, care este și scorul final.

Echipa belgiană, care Joi va juca pe stadionul ANEF contra reprezentativei «române» a desfășurat un joc admirabil.

Belgienii părăsesc Belgradul astă seară, urmând ca în cursul zilei de Marți să sosească în Capitală.

Tennis

Campionatele orașului Câmpina

La Câmpina au continuat azi campionatele orașului de tennis, la care s'au înregistrat următoarele rezultate:

Finala dublu-domni: Hamburger—Reti bat Caralulis-Păcuraru cu 6-1 6-2 și 6-3.

Dublu mixt: finala: d-na Roncea-Caralulis bat d-na Wertheim-Reti cu 6-3 și 6-4.

Din cauza numărului mare de concurenți, campionatele n'au putut lua sfârșit azi. Astfel că semifinalele și finala de simplu domni pentru care s'au calificat, Caralulis, Hamburger, Bădin și Faur, se vor disputa Marți.

Carnet

Liviu Iuga, atotputernicul selecționer șef, a binevoit să se transporte la Belgrad pentru a vedea matchul dintre jugoslavi și belgieni. Vizita aceasta are sâmburele ei. Domnul selecționer vrea să vadă cum joacă belgienii, ca să știe cum să facă echipa noastră și ce sfaturi să-i dea în ziua matchului.

În principiu n'am avea nimic de zis contra plimbării unui oficial la Belgrad, dacă acest oficial ar prezenta garanția unei priceperi oarecare în football. Dar Liviu Iuga? Ce caută Liviu Iuga la Belgrad? Ce poate înțelege Liviu Iuga din matchul internațional din capitala Jugoslaviei? Slavă Domnului, aşa zisul selecționer a văzut și a răsvăzut toate matchurile echipelor noastre din Divizia A și n'a fost în stare să dea vreun sfat nefericitului său chinez iredentist. Și dacă n'a putut dumnealui să-și consilieze echipa pentru care este destul de interesat, cum o să se priceapă într'o problemă care îl depășește cam cu aceeaș distanță cu care, să zicem, Venus întrece pe neorocitul chinez din Timișoara, care pluteşte în apele putrede din josul clasamentului tocmai datorită incompetenței lui Liviu Iuga?

*

S'a mai transportat la Belgrad și celebrul ghoșefian, ilustrul escroc sportiv, pentru totdeauna exclusul din F. R. F. A., ploșnița tritantă Moriș Bellis. Vizita la Belgrad a personajului are acelaș scop ca și vizita lui Liviu Iuga. Întâlnirea acestora pe meleaguri străine va fi foarte nostimă, dar spre regretul unanim lipsește din brelan alți colebri etc. etc., Vergiliu Carola Erlich, care în ultimul timp s'a făcut circumcisator prin Dudești.

Armata română continuă să ne reprezinte cu cinste la întrecerile internaționale din străinătate.

Pe lângă minunatele succese ale admirabilului căpitan Papană, trebue să menționăm cu entusiasm isprăvile ofițerilor de cavalerie căpt. R..., lt. Trepescu și lt. A..., cari la concursurile dela Paris, Berlin și Varșovia au făcut să se vorbească cu admirație despre curajul, vitejia și priceperea ostașilor români.

*

La Budapesta clasamentul campionatului a luat o formă definitivă. Hungaria fiind campioană, urmată de Ferencvaros și Ujpest.

Rezultatele de eri sunt:

Hungaria — Kispest 3-1,

Ferencvaros — Haladas 7-2 și

Ujpest — Electromos 1-1.

*

Din anumite motive n'am putut insista asupra alcătuirii faimosului lot de jucători, cei mai buni din țară se zice, care vor intra în alcătuirea echipelor naționale și 13 și celei a Bucureștilor. Am vrea să știm un singur lucru: de ce juventistul Brandabur este ținut regulat în afara selecțiunii? Fiindcă e superior lui Szanislo — cum a dovedit-o ieri — nu merită a fi socotit printre primii 4 jucători ai țării? Simplă întrebare.

*

Reuniunea inaugurală a noului hipodrom Băneasa-Trap va avea loc mâine după amiază la orele 14.30.

Se vor disputa cu această ocazie și importante premii între care: Premiul Restaurației în valoare de 80.000 lei și Premiul Președintelui Musichi de 30.000 de lei.

Eri au avut loc probele celei de a doua zile a concursului atletic dintre București și Brașov, care s'a terminat cu victoria Capitalei cu 66 puncte la 51.

Divizia Națională B.

C. F. R. — Olympia (Satu Mare) 2-1 (0-0).

Phoenix — Rovine Grivița 6-0 (2-0).

Craiovan — CAMT 1-1 (1-0).

Mureșul — Șoimi 2-1 (1-0).

Vulturii — Unirea Mihai Viteazu 6-1 (2-0).

Jiul — Victoria Carei 5-0 (3-0).

Sportul Studențesc — ACFR 1-0 (0-0), a marcat Gică Popescu.

Duig — Textila 4-0.

Macabi — Iahn 4-1.

Prima etapă a Cupei Restaurației

Favoriții în fruntea clasamentului

Eri s'a consumat prima etapă a cursei «Restaurației» care măsoară 195 km. E de remarcat pronosticul nostru care s'a realizat întocmai, GOCIMAN mare favorit al alergării într'o formă excelentă a intrat primul la Alba-Iulia. Odată cu el și în acelaș timp au sfârșit Mormoceа, Topa și Nicolici).

Astăzi se aleargă etapa II, Alba-Iulia — Brașov.

Programul serbărilor dela 8 Iunie

Ora 9: Sosirea M. S. Regelui și a Excelenței Sale Președintelui Republicei Polone; Raportul; Trecerea în revistă; Ceremonialul ridicării Pavilionului; al Imnul Regal cântat în cor; b) Tatăl Nostru cântat în cor; c) Text din scriptură cu aplicare la viața străjerească; d) Devisa străjerilor rostită de un străjer; e) Trisaharul (Imnul străjerilor) cântat în cor; f) Cuvântul M. S. Regelui, Marele Străjer.

II. — DEMONSTRAȚIILE DE GIMNASTICĂ (ansamble)

a) Programul reprizei I-a, Pui de Străjeri; b) Programul reprizei II-a, Străjeri-Cercetași ACT; c) Programul reprizei III-a, Străjere-Cercetașe ACF; d) Programul reprizei IV-a, Premilitari.

III. — ORDINEA DEFILĂRII

Defilarea.

Comandantul paradei: d. general Manolescu I., secretar gen. O.E.T.R.; Ajutorul; Musica Gărzii Palatului; Secretariatul O. E. T. R. cu Comandanții centrelor de inițiere; Comandamentele Palangelor de străjeri și străjere; Comandamentele organisațiilor componente în ordinea: A. C. T., A. C. F., Arcași, Șoimi, Juni, U. F. S. R.; Musica Regimentului de Gardă Mihai Viteazul; Fanioanele și drapelele unităților; Delegația Polonă; Musica școalei elevilor musicanți; Legiunea Puilor de Străjeri (2000); Fanfara Liceului Militar Mânăstirea Dealului; Legiunea Străjerilor cercetași A. C. T. (2000); Musica străjerilor copii de trupă; Legiunea străjerelor cercetașe A. C. F. (2000); Musica regimentului de transmisiune; Premilitarii (3000); Musica reg. 21 Infanterie; Legiunea formată din organisațiunile componente (1000); Grupa mixtă pui străjeri (băeți și fete) dela Ciorogârla; Șoimi Șoimanei Arcași, Arcășițe; Musica Regimentului de Jandarmi; Legiunea foștilor voluntari din răsboi; Junii din Brașov (1000); Străjerii școalei de ofițerie.

Adunarea Uniunii Camerelor de comerț și industrie

Ziua III-a

Sâmbătă dimineața a continuat ședința de desbateri a Uniunii Camerelor de comerț și industrie sub președinția d-lui C. Oșiceanu.

D. Apostol Papa-Galați, prezintă un raport privitor la transporturi.

D. G. Duque-Pir cere schimbarea politicei de transporturi.

D. A. Barbat-Sibiu, cere realizarea liniei ferate Sibiu-Curtea de Argeș pentru că legătura prin Brașov e defectuoasă.

Mai vorbesc, în acest sens d-nii Petre Fitică și N. Ștefan.

Necazurile Basarabiei

D. Vanin, președintele Camerei de comerț și industrie Chișinău și exponentul nevoilor basarabene, descrie situația intolerabilă a căilor de comunicație din această provincie, situație care împiedica în întregime, desvoltarea comerțului și industriei de aci.

D-sa continuă, cerând restabilirea liniei ferate Huși-Bucevăț, cu continuarea ei spre Orhei.

Descrie în continuare situația mizerabilă a căilor de comunicație basarabene, atât a celor de uscat cât și a celor de apă.

Ședința de după amiază

Ședința se deschide sub președinția d-lui C. Oșiceanu, introduce în discuție raportul d-lui Nicolescu-Elin, privitor la sarcinile fiscale.

Vorbesc despre avantagiile acordate cooperativelor de consum d-nii C. Martinescu-Sibiu, Andreescu-Craiova și N. Ștefan-Constanța care descrie și situația grea a restaurantelor (în majoritate cu activitate românească) cari plătesc taxe ce nu sunt prevăzute în nici o lege.

Ocrotirea muncii naționale

D. Em. Lobonțiu subliniază importanța proiectului pentru ocrotirea muncii naționale, care curmă situația românului străin în țara lui. Trebue să luptăm împotriva tendințelor unei anumite prese, care prin statistici mincinoase, micșorează importanța elementului românesc, singurul în drept să conducă în această țară.

D. N. Ștefan cere să se retragă brevetele pașaportarilor.

Mai vorbește în acest sens d. P. Andreescu, după care d. C. Oșiceanu mulțumește pentru felul în care au decurs discuțiile adunării.

G. Panteli

Prima expoziție a femeii funcționare publice

Eri dimineață la orele 12, s'a deschis în sala bibliotecii Casei de credit P. T. T. — Str. Sft. Dumitru No. 2 — prima expoziție de lucru manual, organizată de către «Asociația impiegaților P. T. T.» secția feminină, sub președinția de onoare a d-nei ministru R. Franasovici.

Înainte de deschidere s'a oficiat o slujbă religioasă.

La festivitate a luat parte o numeroasă asistență, printre cari notăm pe: d-na ministru Franasovici, d-nele Alexandrini și Remer, d. și d-na Traian Pârvu, insp. g-ral Paplica președinte al soc. Corp. P. T. T. cu d-na, d. Gh. Neacșu, d-nii: Cristea Cristescu, Bocriu, C. Boboiceanu și C. Constantin directori P. T. T., d. I. N. Dumitrescu și numeroși funcționari ai P. T. T., precum și d-nii Dragomirescu-Chișinău și George Green-Iași.

D-na ministru Franasovici declară expoziția deschisă, aducând laude organizatoarelor.

D-na Patricia D-trescu răspunde d-nei Alexandrina Mihăilescu-Dub, în numele tuturor funcționarelor P. T. T.

S'a oferit d-nei Franasovici o admirabilă pernă, măestrit lucrată de către d-na Maria Botezatu-Davidescu, dela oficiul poșta centrală.

Au expus minunate împletituri de ață, flori, broderii artistice, etc. d-nele Justina Mândru, Dringu Ecaterina, Iuliana Asialoș, Maria Matei — dela oficiul Făgăraș — Doru Maria, Ionescu Florica, d-l Victor Antohi a expus aparate de radio, propriu confecționate, iar d. Sianca o foarte expresivă statuetă «Arțăgosul satului».

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce. — Aparate și articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15

Curier judiciar

Cămătarul Olșanevski

Pe măsură ce d. jude instructor Lazărescu lucră la fondul „afacerilor secrete" ale lui Olșanevski, se ivesc noi fapte veroase, în activul acestui ... dat de procedeuța comunistă.

La început a fost învinuit de cămătărie, apoi fals și astăzi este învinuit de abuz de încredere.

De astă dată, ... victimele sunt doi ofițeri ..., Anton Megădinie și P. Dumitrescu din Bujoru.

Acești oameni, atrași în mrejele de „asociație" ale păcătosului Olșanevski au reclamat parchetului că, asociați cu el, în vânzări de lemne de foc, s'au pomenit urmăriți cu o serie de polițe cari depășesc suma de 300 mii lei, toate în alb, pentru garanția personală a bandului.

Deci, d. procuror Moiseanu a extins acțiunea publică în contra lui Olșanevski, înglobând și „abuzul de încredere".

Cazul Leechs

D-na Eugenia Johnsohn-Leechs, soția celui mort în condițiuni misterioase la Monte-Carlo, a fost îndelung ascultată de către d. jude consilier Enescu. Informatoarea dovedește că a fost soția legitimă a victimei (căsătorită în 1936). D-sa precizează că în nici un caz nu poate fi vorba de o sinucidere, ci de asasinat.

Aduce în sprijinul acestei afirmații câteva dovezi palpabile.

Pentru fondul Dr. Iosif Blaga

Foștii elevi ai mult regretatului profesor dr. Iosif Blaga, Protopop al Brașovului, dorind ca înălțătorul exemplu de apostolat, închinat școalei, bisericii și neamului românesc, statorit prin viața și activitatea neobosită a scumpului și vrednicului lor dascăl, să rămână ca un îndemn perpetuu pentru generațiile ce vor urma, au hotărît crearea unui fond:

PROTOPOP DR. IOSIF BLAGA

Cu destinația de a servi la ajutorarea elevilor români-ortodoxi, meritoși dela istoricul liceu «Andrei Șaguna» din Brașov. Toți acei, cari stimează memoria acestui generos luptător național și apreciază scopul frumosei inițiative pot să contribuie cu obolul lor de dragoste la sporirea fondului și ca răscumpărare a florilor ce ar fi depus pe mormântul lui.

Direcțiunea liceului «Andrei Șaguna» Brașov-Scheiu.

Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Două Expoziții
Vaporaș pe lac
Orașul Piticilor
75 — 50 %
REDUCERE C.F.R.
Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

CALENDAR

LUNI 7 IUNIE

ORTODOX: Sf. Martir Teodot Episcopul Angorei și Licarion.

CATOLIC: S. Robert.

SOARELE: răsare 4.33, apune 19.51.

Sosirea în țară a M. S. Regelui Carol II (1930).

Sărbătoare națională italiană: Proclamarea Constituției Sardiniei (1848).

RADIO

Luni 7 Iunie 1937

14.10: Radio jurnal, Ora, Mersul vremii, Bursa, Știri interne și externe.

14.30: Muzică variată (discuri).

15.00: Ultimele știri.

16.00: Primirea Președintelui republicei polone-reportaj.

18.00: Concert de după amiază. Orchestra Radio.

20.00: Polonia.

20.30: Corul sătești:

BASARABIA: Corul Căminului din Rom. Cosăuți (jud. Soroca).

MOLDOVA: Corul Ateneului popular „Tătărași" Iași.

MUNTENIA: Corul Căminului Cultural din com. Tătaru (Brăila).

OLTENIA: Corul Regionalei Căminelor Culturale din Craiova.

RADIO-ROMÂNIA

21.15-22.00: Muzică distractivă (discuri).

RADIO-BUCUREȘTI

21.15: Muzică de cameră.

RADIO-ROMÂNIA și RADIO-BUCUREȘTI

22.00: Cărți și reviste.

22.10: Cântece de Lucilia Olteanu pe versuri românești-Vasile Alecsandri (cânte).

22.30: Radio jurnal. Sport.

22.45: Muzică distractivă (discuri).

23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și română.

23.55: Ultimele știri.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMOEDIA: Kostușorca-Palace.

TEATRUL LIGII CULTURALE: Clopoțelul de alarmă.

TEATRUL MARCONI: (Teatrul Vesel de vară): Crai de tobă.

A. R. P. A. «COLOS»: «Azi mă'nsor», farsă în 3 acte de Labiche.

CINEMATOGRAFE ROMÂNEȘTI

CAPITOL și ROXY: Parada dragostei, cu Maurice Chevalier și Jeanette MacDonald; Jurnal și complectare.

A. R. P. A.: Brigada 41 și Îngerul Alb.

DARLY: Inimile noastre plâng, cu Jolson și Moartea se răsbună.

FEMINA: Prater cu Magda Sneider și complectare colorată.

VOX: Jurnalul unei cameriste și Mesagiul către Garcia. Jurnal Fox.

ARO: Două inimi și un sărut, cu Carl Brisson și Frances Day. Jurnal Fox.

FORUM: Adolescența și Frigurile Dragostei.

OMNIA: Frigurile Dragostei și Biroul No. 2.

MARCONI: Femeia în frac și Frații de cruce (Simfonia Slavă).

FRANCLIN: Cavalcada și Trei ștrengari și o ștrengăriță.

AIDA: Dama cu camelii și Trecutul nu iartă.

ATENEUL TEI: Aur chinezesc și Romanța Orhideelor. Încoronarea.

DACIA: Mica prințesă și fuga lui Tarzan.

FLORIDA: Curierul de sud; Rose Marie și complectare.

LOLICA: În slujba datoriei cu Buck Jones și Dans Palace.

LIZEANU: Criaul din Madrid și Marietta.

CENTRAL: Taras Bulba și Musica Blestemat.

BARCELONA: Misiunea Brigăzii 41 și Covorul fermecat și Jurnal.

Congres regional național-socialist

BERLIN, 6 (Rador). — Azi după amiază s'a deschis la Regensburg, în prezența a peste 50.000 de îndrumători politici ai partidului național-socialist, congresul regional al Bavariei de Est.

În ședința de deschidere a luat cuvântul cancelarul Hitler care a reamintit încă o dată scopurile pe cari și le-a propus atunci când a preluat conducerea Reichului: restabilirea unității naționale a poporului german, asigurarea existenței pentru fiecare cetățean, protejarea poporului și a muncii sale, restabilirea libertății și prestigiului națiunii germane și formarea unei noi comunități sociale.

Farmaciile de serviciu

În noaptea de Luni 7 Iunie 1937

Farmacia C. Constantinescu-Buzău (Simoniu), calea Victoriei 88; Cireșanu P. Bârlad, bulevardul Carol 11; Farmacia L. J. Rațiu (La Arab) (S. Tuchel), strada Carol 122; Farmacia Oriana (Marg. Dinescu), bulevardul Col. Mihail Ghica 41; M. Damian, prelung. calei Griviței 40; Farmacia Dr. Beșa (Glanzstein), calea Griviței 80; Ch. Dobuș, strada Viitorului 114; C. Vaicel, calea Dorobanților 8; N. J. Georgian, calea Raion (Dudești) 1; Sebastian Nițescu, bulev. Ferdinand 103; Dr. Adolf Chifie, șoseaua Mihai Bravu 216; J. Valeriu, strada 11 Iunie 65; Napoleon Popovici, calea Rahovei 265; Zoe Tănase, str. Izvor 50.

POLONIA DE ASTAZI

(Continuare din pag. III-a)

...mii în 1831, când are loc revolta Poloniei împotriva imperiului rusesc. Aceasta ar fi a treia reorganizare a armatei poloneze.

După 1831, timp de aproape 80 de ani, Polonia nu mai are o armată regulată.

ORGANIZAREA ARMATEI MODERNE

Ceiace trebuie subliniat este reorganizarea forțelor armatei polone de către Joseph Pilsudski precedează renașterea Statului.

Astfel, în anul 1905 Iosef Pilsudski începe mișcarea sa armată pe teritoriul ocupat de ruși, făcând legătura cu trupele răsculate din 1863. In anul 1908, Kazimierz Sosnkowski, azi general în armata polonă, cel mai apropiat colaborator al lui Pilsudski, înființează pe teritoriul ocupat de Austriaci, o organizație de luptă activă, iar în anul 1909 iau ființă Organizațiile de Trăgători (Zwiazki Strzeleckie) deasemenea pe teritoriul ocupat de Austriaci. Din aceste forțe se formează în luna August 1914 nouile Legiuni Polone pentru lupta cu Rusia.

In aceiaș perioadă iau ființă pe teritoriul Rusiei deasemenea formațiunile polono-armate, așa zisele Corpuri Orientale, I, II și III; în sfârșit în Franța și în Italia se organizează numeroase detașamente polone din care s'a format așa zisă armata polonă din Franța. Aceste formațiuni cresc și dispar, precum s'a întâmplat cu Legiunile lichidate de germani în anul 1917, sau cu Corpurile Orientale în prima jumătate a anului 1918. Totuși soldații acestor formațiuni se îndreaptă cu toții prin diferite căi spre Polonia, astfel că în ziua de 11 Noembrie 1918, — când Josef Pilsudski, eliberat din închisoarea germană, proclamă «Polonia Restituta» exista în momentul acela pe teritoriul național o forță armată polonă.

In anul 1919 în timpul războiului cu Rusia, Polonia posedă o armată de aproape 1.000.000 de oameni, care este a patra ca armată socotind dela Republica de odinioară. Drept cadre pentru această armată au servit toți ofițerii, subofițerii și soldații din legiuni, precum și aproape toți soldații organizațiilor militare secrete, ca de exemplu Organizația militară polonă, voluntarii, și în sfârșit și soldații proveniți din recrutări.

Transformarea acestui material soldățesc într'o puternică construcție, a fost opera marelui creiator al Poloniei contemporane, mareșalul Josef Pilsudski, care a luat model armata franceză. Și aceasta nu numai pentru considerația că Franța, prin victoria ei a terminat războiul în 1918 și ci pentru faptul că armata franceză și-a câștigat din vremea lui Napoleon încoace simpatia și nădejdea națiunii polone. Chiar în momentul constituirei armatei polone în Franța în 1918, munca aceasta se făcea acolo cu ajutorul Misiunii Militare Franco-Polone cu generalii Henrys, Dupont, Niessel și alții în frunte, a jucat un rol productiv. Consilierii francezi erau chemați în primul rând la in-

GEN. SLAVOI SKLADOWSKI
Primul ministru

crările de organizare, instruire și înarmare a infanteriei, artileriei, aviației și a unităților technice, apoi în calitate de conferențiari la Școala Superioară de Război, la Centrul Studiilor Superioare Militare, la Centrele de instrucție a diferitelor arme etc. In cele din urmă, după ce ca au bun sfârșit a menirei sale, Misiunea Franceză din Polonia a fost lichidată în anul 1932.

Influența acestei misiuni, limitată de comandamentul polon la rolul cuvenit a atins dealtfel numai scopurile dorite, fără a despuia Armata Polonă de caracterul ei prin excelență național.

Armata polonă de astăzi, utilată cu tot materialul de războiu este fără îndoială cea mai puternică forță militară aliată României.

Aviația

Debuturile aviației militare poloneze sunt legate cu legiunile primului mareșal al Poloniei Joseph Pilsudski, cu formațiunile militare poloneze ale Răsăritului și a armatei generalului Haller (creată în Franța). Cu toate că Germania, Rusia și Austria erau împotriva tuturor inițiativelor de organizare poloneză sforțările aviatorilor polonezi înrolați în diferite armate străine, au permis, imediat după dobândirea independenței la 11.XI.1918, crearea în Polonia a mai multor escadrile de avioane. Numărul acestor escadrile se mărea repede iș la sfârșitul anului 1920 se urca la cifra de 20. Escadrilele de recunoaștere erau cele mai numeroase — în număr de 15 — pe când celelalte: 4 de vânătoare și una de distrugere.

Cu toate dificultățile provenind din partea unui echipament diferit și numeros (erau 40 de tipuri diferite de avioane de proveniență germană, austriacă, franceză, italiană și engleză), lipsa personalului de specialitate și a unei organizații și aprovizionări improvizate — aviația militară poloneză a avut eroica sa contribuție în paginile istoriei din războiul 1918-20.

Anii de după războiu au fost foarte critici pentru aviația poloneză. Materialul sărăcăcios ce poseda Statul tânăr polonez a constituit unul din cele mai mari obstacole la desvoltarea aviației. Industria poloneză încă neorganizată nu o putea ajuta efectiv.

Grație însă sforțărilor pe care statul polon le-a făcut și sacrificiilor pe cari întreaga națiune a înțeles că trebuie să le facă, Polonia reușește să realizeze una din cele mai puternice forțe aeriene, produsul propriei sale industrii.

Din 1926 comanda aviației o are generalul de brigadă, inginerul pilot Ludomil Rayski care este șeful aviației polonese.

Organizată în două grupe aeronautice, din care fiecare cuprinde 3 regimente de aviație și un batalion de aerostați, aviația poloneză pregătește noului piloți pentru formațiile de războiu.

Compoziția regimentelor este variabilă și de un diferit număr de unități militare.

Sistemul de organizare al aviației polonese este identic cu al nostru, cuprinzând patru formații: aviația de însoțire, de recunoaștere, de vânătoare și de bombardament. Primele două formațiuni constituie escadrilele care constitue unitățile militare de ofensivă.

Aviația de însoțire colaborează cu marile unități de infanterie și cavalerie, în profitul cărora este destinată a lucra.

Aviația de recunoaștere servește la supravegherea inamicului informând armata și grupurile de operațiuni, putând să înlocuiască și aviația de bombardament.

Scopurile avioanelor de vânătoare și de bombardament sunt definite chiar prin numele lor și nu se deosebesc de ideia ce ne facem în general da războiul mondial.

Instrucția militară aeriană poloneză menită o atențiune specială. Sunt două centre principale de instrucție: Centrul de instrucție pentru aerian la Deblin și Centrul de instrucție teoretic la Bydgoszcz.

In 1936 s'a creat la Varșovia în Școala Superioară de Războiu, o Școală de Inalte Studii Aeronautice. Această școală are ca scop de a completa instrucțiunea generală militară a ofițerilor aviatori superiori.

Numeroși ofițeri ai aviației polonese s'au făcut cunoscuți prin exploatările lor sportive, nu menționăm decât învingătorii din Challange International: Zwirko — comandantul Bajan — și învingătorul Atlanticului de Sud comandantul Skarzynski. Precum și ofițerii aerostați căp. Hynek, Burzynski și Janusz, sunt cunoscuți în toată lumea grație victoriilor aduse la Concursul Gordon Benett.

Din anul 1926 se fabrică avioanele chiar în Polonia. Astăzi, grație unei desvoltări din zi în zi crescânde a industriei naționale, nu numai aviația poloneză sboară cu aparate produse complect în țară, dar și mai multe State străine recurg la avioanele de fabricație poloneză, recunoscute în tot Universul ca excelente.

Avioanele poloneze cele mai cunoscute sunt cele de vânătoare P. 7, P. 11, P. 24, deasemenea întrebuințate la noi. Aviația de însoțire este prevăzută cu aparate poloneze R. 13 și aviația de observație de avioane poloneze P. 23 — care au stârnit un mare interes în saloanele dela Paris și Stockholm. Se întrebuințează pentru instrucția avioanelor R. W. D. 8, provenind din fabrica particulară de avioane poloneze R. W. D. din Varșovia cunoscută prin celebrele sale avioane de challange.

Uu crâmpeiu din testamentul Mareșalului Pilsudski

Frământările din Europa Centrală cât și necesitatea unor reale garanții de securitate națională, ne-au îndrumat pașii spre o politică sprijinită pe realități.

Dacă într'adevăr vizita d-lui Joseph Beck, ministrul de externe al Poloniei, a adâncit și a grăbit într'un mod fericit realizarea acestor deziderate ale opiniei publice românești nu este mai puțin adevărat că statul nostru a fost poate întâiul care să vadă în Polonia de astăzi un instrument de colaborare efectivă pentru menținerea păcii în Sud-Estul european.

Tractatul nostru de alianță politică cu Polonia este de altfel mărturia convingerilor noastre, căci în afară de Mica Ințelegere, statul român, nu are până astăzi cu nici o altă țară vreun pact de acest fel.

Desvoltarea rapidă a Poloniei în toate ramurile centrale de viață ale unui stat, adică osatura financiară, industria și armata către interesele comune de apărat ca o consecință a configurației geo-politice, obligă și mai mult statul român la o colaborare alături de vecinii și aliații noștri polonezi.

Iată de ce încheiând această pagină, avem convingerea că astăzi se realizează la București, în prezența celor doi ambasadori ai națiunii poloneze, d-nii Moscicki și Beck, un crâmpei din testamentul mareșalului Pilsudski, făuritorul statului polon de astăzi: ALIANȚA INDESTRUCTIBILA POLONO-ROMANA.

TRAIASCA POLONIA NOUA.

I. Stoenescu

Participați la splendidele excursiuni organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj" spre:

BERLIN.... (Dresda Nuerenberg) și
PARIS.... (Expoziția Universală)

ambele metropole vor putea fi vizitate într'un singur voiaj, între:
a) 19 Iunie — 8 Iulie
b) 17 Iulie — 5 August

Cele mai instructive voiajuri în vacanța de vară.

Persoanele din provincie vor putea să ne remită actele pentru pașaportul colectiv prin poștă, iar taxa de participare prin Cec Poștal No. 1256.

Costul Voiajului:

Dela și până la București cl. III-a lei 16.350, cl. II 18.500
Dela și până la frontieră cl. III-a lei 15.500, cl. II 17.350

Inscrieri și informațiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către
Secția de Turism și Voiaj a „BUNEI VESTIRI"
Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82.

Pregătiți actele necesare pașaportului din timp! Locuri strict limitate.
Călătoria până la Berlin cu vagoane cu paturi.

Alianța polono-română

(Continuare din Pag. I-a)

De aci pot ieși anumite dificultăți. Varșovia va încerca să ne împingă când prea accentuat în direcția rusă (1929—1933), — când în direcția germană.

Pot ieși riscuri grave pentru noi din aceste tendințe fluctuante ale politicii poloneze? Hotărât nu!

In nici o alianță interesele partenerilor nu sunt sută în sută identice, dar alianța polono-română e tipul de alianță cu maximum imaginabil de interese identice.

Singurul risc major pentru noi al alianței cu Polonia ființă pe timpul existenței strânsei colaborări germano-ruse. In acea perioadă se putea înfățișa eventualitatea unei agresiuni ruso-germane împotriva Poloniei. Intr'un asemenea conflict am fi fost siliți să luăm parte luptând împotriva unui stat cu care n'avem nimic de împărțit — Germania — și împotriva unor forțe sdrobitoare.

Din fericire, hitlerismul intrând în conflict cu Rusia, a îndepărtat această eventualitate, aducând astfel un imens serviciu aliatei noastre și alianței polono-române.

Dar o alianță nu este numai o realitate geografică, politică sau militară și nici un simplu instrument diplomatic investit cu toate formele de valabilitate cerute de dreptul internațional. O alianță este mai mult decât atât, *este o stare de spirit*. Lucrul acesta n'a fost întotdeauna înțeles nici la București și nici la Varșovia.

In ultimii ani — din Octombrie 1932 și până în August 1926 — au planat nori asupra prieteniei româno-polone.

Cu cât a contribuit la această eclipsă trecătoare persoana d-lui Titulescu și campania unei anumite prese nu se cade să fie subliniat în aceste momente solemne.

Ceeace însă nu poate fi trecut cu vederea este că dela plecarea d-lui Titulescu dela Palatul Sturza, multe lucruri s'au schimbat în bine.

Starea de spirit favorabilă alianței polono-române, conștiința că această alianță e *esențială* în viața ambelor popoare, renaște.

Se cuvine deci, să ne bucurăm și să proclamăm nădejdea că de acum încolo nici o acțiune imbecilă sau criminală nu va mai întuneca bunele raporturi între Polonia și România.

Mihail Polihroniade

Citiți „Buna Vestire"

Groaznica nenorocire din Plenița-Dolj

Zece fetițe înecate într'un lac

Sâmbătă, învățătorii orășelului Plenița, de lângă Craiova, au adunat școlarii și școlărițele din orășel pentru a face o excursie prin împrejurimi.

Au plecat 600 elevi și eleve, sub conducerea a 18 învățători.

Ajunși lângă comuna Verbița, în apropierea lacului Pretorian și fiind ora mesii, excursioniștii s'au așezat la masă.

Invățătorii s'au retras într'un desiș, desfundând câteva damigene de vin, iar copiii rămași fără o supraveghere, s'au resfirat pe malul lacului unde descoperind o barcă, 15 fetițe s'au urcat rugând pe șoferul Biță Marin care era beat, să le plimbe.

La numai 10 m. de mal barca s'a răsturnat.

Au fost scoase din apă cinci fetițe și zece cadavre, în timp ce învățătorii chefuiau în boschet.

S'au înecat cinci verișoare de soră, între 4 și 16 ani: Atena C. Barbu, Zoica C. Barbu, Agripina C. Barbu, Getuța I. Foarță și Angelica I. Foarță, fetițele, singurii copii, a doi gospodari căsătoriți cu două surori.

Cumplită dramă, Doamne!

Celelalte cinci fetițe erau ale gospodarilor: Marinică, Meniu, Negoiță, Mândrilă și Oprea.

ANCHETA

D. procuror Giugiuc dela tribunalul Dolj, însoțit de d-nii: Petre Godeanu revizor școlar, maior Istrate, comandantul legiunei de jandarmi Dolj, D. Stoica, inspector școlar și P. Gămănescu, pretor, au plecat la fața locului pentru a proceda la facerea anchetei.

Au fost arestați doi învățători, șoferul și patru învățătoare.

Adunarea generală a Sindicatului patronilor croitori și croitorese din Capitală

O instituție model de muncă românească

Eri dimineață, la sediul din str. Halelor No. 7, s'a ținut ședința adunării generale a Sindicatul patronilor croitori și croitorese din Capitală, sub președinția d-lui *I. Olteanu*, președintele Sindicatului.

D-sa face o amplă dare de seamă, analizând nevoile ce l-au determinat încă din 1932 să ia inițiativa înființărei acestei organizații de breaslă, a cărei rodnică activitate se constată prin influențarea Corpurilor legiuitoare de a legifera: «Desființarea impozitului pe cifra de afaceri», «Legea Camerilor de muncă», a «Judecătoriilor de muncă», «Asigurarea plății lucrului efectuat», etc. etc.

Tot în acest timp de muncă fără răgaz a Comitetului a luat ființă un Contencios al Sindicatului și s'a scos gazeta de breaslă «Straja», organ de luptă profesională, culturală și națională, care a fost nevoită după o bucată de vreme să-și înceteze apariția, sabotată fiind de un număr de membri ai Sindicatului, străini de neam — jidovi în majoritate, — cari în frunte cu jidovul *Louis Taufer*, formând un nou comitet disident ilegal, ne-au luat și suma de 24.966 lei, cheltuind-o fără aprobarea adunării generale. Tribunalul a desființat acest comitet — soviet — și adunarea generală împuternicește comitetul legal în frunte cu d. Olteanu de a urmări pe calea Justiției pe defraudatori spre a restitui suma, ori a-i trimite la pușcărie.

D. Olteanu crede de necesar înființarea unei Cooperative profesionale și a unei Case de ajutor, ceiace se aprobă cu unanimitate, precum și intensificarea activității «Cercului cultural» al Sindicatului, care deși înființat abia numai dela 8 August 1936, sub direcția d-lui *Nicolae Neagoe*, și cu sprijinul Academiei române de croitorie și a Ligii învățământului în frunte cu Arh. Iuliu Scriban și prof. Const. Georgescu și cu concursul artiștilor de seamă ai Teatrului Național și Operei Române, a dat rezultate îmbucurătoare din punct de vedere moral, cultural, național și chiar material, realizând o unitate sufletească în marea masă a membrilor Sindicatului.

Se aduc elogioase mulțumiri publice celor de mai sus, precum și d-șoarei *Dida Ionescu* animatoarea și sprijinitoarea Cercului.

Mai vorbesc d.d. Nicolae Neagoe, N. Bucur, A. Chițulescu, Stere Gheorghovici, care pune la punct pe membrul de extrema stângă bulgarul Tudor Dumitrescu, care încerca o nouă disidență printre membrii Sindicatului.

Adunarea generală dă descărcare de gestiune pe 1936 și aprobă cu unanimitate de voturi tate dezideratele înscrise pe lista ordinei de zi.

D. *I. Olteanu*, închide seria cuvântărilor, mulțumește adunărei generale pentru noua încredere ce i se acordă comitetului, și roagă pe toți membrii să ocolească uneltirile dizidente ale străinilor de neam, cari vrând să facă soviete în corpul Sindicatului nostru, urmăresc să atace însăși inima Scumpei noastre Patrii. Prin munca și atitudinea noastră, urmărim să ajungem un corp de elită în angrenajul social și folositori Țării. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Gh. Vasiliu

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, BiroTuri, Dormitoare și Garnituri tapisate de sloo
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Barăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/14

Fragment dintr'o scrisoare care va interesa pe mulți

Alexandru G. funcționar la Arad ne scrie, următoarele:

«După 13 ani de suferințe aproape necontenite, o cură cu renumitul preparat american «GASTRO D» a avut darul să mă însănătoșească de boala mea de stomac pe care o credeam incurabilă. In urma nemâncării, ajunsesem atât de slăbit și de anemiat, încât păream o umbră a ceeace am fost odată. In această stare fiind, am observat în ziare reclamele preparatului cu renume mondial «Gastro D». M'am grăbit să comand acest remediu, și m'am simțit mai bine chiar din primele zile dela luarea lui, recăpătând pofta de mâncare, forțele și buna dispoziție.

«Gastro D» se expediază contra ramburs de lei 135 de către farmacia «Thois» din București, Calea Victoriei No. 124.

Pe aeroportul Băneasa, s'au serbat eri șapte ani dela restaurație

Intrunirea cavalerilor ordinului „Virtutea Aeronautică"

Eri la prânz s'au întrunit pe aeroportul Băneasa, la piatra comemorativă a restaurației, cavalerii ordinului «Virtutea Aeronautică». Au participat toți purtătorii acestui ordin, în frunte cu d. Tătărăscu președintele consiliului de miniștri.

M. S. Regele însoțit de Marele Voevod Mihai, au sosit la orele 12.

A urmat apoi decorarea noilor cavaleri ai ordinului.

După decorare a urmat defilarea și masa cavalerilor.

D. gen. Beroniade, în numele cavalerilor ordinului, a amintit importanța zilei de 6 Iunie.

M. S. Regele a răspuns următoarele:

DOMNULE GENERAL,

Am fost adânc mișcat de cuvintele prin cari Mi-ați adus în fața ochilor atâtea scumpe amintiri.

Este adevărat că, din prima zi în care s'au deschis aripi românești, am fost, din tot sufletul și cu toată credința, lângă ele.

A fost, probabil, o intuiție a tinereții această convingere, că aviația va avea un mare și strălucit viitor. Anii cari au trecut au dat dreptate acestei credințe și acestui entuziasm, și pe zi ce trece, lumea întreagă vede importanța crescândă a acestei arme ca factor de războiu și a acestor aripi ca factor de pace.

Deosebit de celelalte arme, cum ar fi tunul, care sunt pur elemente destructive, aviația are această putere morală superioară, că ea poate sluji și pentru înfrățirea popoarelor.

In progresul aviației noastre, anul 1936 este un punct culminant. In gândul, pe care L-am urmat, de a face din aeronautica noastră un ce independent, s'a făcut pasul decisiv și definitiv prin crearea Ministerului Aerului și astăzi, nu fără bucurie, Mă gândesc să serbăm prima serbare a aeronauticei sub acest nou aspect.

Mulțumind pentru cuvintele de dragoste și de credință, ce Mi le-ați spus în numele iubiților Mei sburători, pot să asigur și în anul acesta, ca în toți anii, că aviatorii Mei pot să conteze totdeauna pe dragostea Mea, pe sufletul Meu și pe convingerea Mea de Suveran, că sunteți un factor important în desvoltarea și înflorirea Țării românești.

Cu acest gând, ridic paharul în sănătatea sburătorilor Mei prosperității aviației românești.

(Puternice și prelungite ovațiuni).

Apoi Suveranul a înmânat cupa «Regele Carol al II-lea» și un premiu de 50 mii lei, aviatorilor lt. Eugen Dumitrescu și locot. Nanu dela flotila de bombardament Brașov, câștigătorii ai concursului disputat pe un circuit în jurul României în ziua de 4 Iunie.

M. S. Regele a părăsit aeroportul în uralele cavalerilor ordinului.

După amiază o delegație a școlii de ofițeri aviatori «Regele Carol al II-lea», compusă din d-nii comandori Dinculescu, comandantul școlii, c-dor Georgescu, căp. Măcărescu, lt. Cosâmbescu, elev N. Popescu și adjutant șef N. Vasiliu, s'a prezentat la palat cu un foarte frumos dar din partea școlii.

D. G.

CĂCIULATA
apă minerală radioactivă, este recomandată în tratamentul boalelor de rinichi, ficat, căi urinare, gută, artritism
Comenzi la Administrația
Băilor CĂLIMANEȘTI-Vâlcea

Sărbătorirea d-lui Em. Antonescu

Sâmbătă de dimineață, în amfiteatrul cel mare al Facultății de Drept, au fost convocați absolvenții anului școlar 1936—1937, pentru a sărbători pe d. decan Em. Antonescu, cu ocazia terminării cursurilor.

La solemnitate corpul profesoral al Facultății a fost reprezentat prin d-nii: A. Oteteleșanu, Herovanu, Arion, M. Antonescu, Vlespescu, Veniamin, Lazaru, etc.

D. prof. *Oteteleșanu* rugat să prezideze sărbătorirea, adresează un cuvânt de deschidere arătând că prin această manifestație se dovedește că există o strânsă legătură între tineretul universitar și profesori.

D. *Dim. Iorga*, în numele studențimii, relevă meritele d-lui decan Antonescu, solicitând ca seria anului școlar 1936—37 să poarte numele „promoția Em. Antonescu".

D. *Caramlău* student: Imi revine sarcina de a spune un cuvânt de rămas bun iubitului nostru decan. Este prima dată când la sfârșit de an, studențimea se desparte de profesori printr'o comuniune sufletească.

Enumeră apoi înfăptuirile d-lui decan Antonescu în scurta vreme de când a preluat decanatul: deblocarea examenelor, chestiunea societății studențești, policlinica, etc., spunând că studențimea acordă di nplin, titlul de *prieten* al ei, d-lui decan Antonescu.

Cuvântarea d-lui decan Antonescu

D. Decan, vădit impresionat, spune: Nu sunt învățat să fiu sărbătorit și am refuzat de nenumărate ori acest lucru. Dar aci a fost mai greu, pentrucă sunt prizonierul zilnic al dv.

Dece m'ați ales pe mine să mă sărbătoriți? Eu nu-mi revendic nimic, din ceeace mi-ați atribuit aci. Poate pentru bunătatea mea, sau poate că sunt o fire svăpăiată, gata să-mi jertfesc întreaga mea situație, pentru triumful unei idei?

Eu îndemn tineretul: când e vorba de o idee înaltă să se jertfească pentru realizarea ei. M'am simțit foarte aproape de dvs. pentrucă în luptele voastre, în sufletele voastre, am văzut că sunteți o generație nouă.

Când într'un moment dat, am fost interogat, am spus: pare-se că o să ajungă momentul, ca în loc să dăm noi sfaturi tineretului, el are să ne învețe pe noi.

Dacă am îndeplinit totdeauna doleanțele dvs. apoi acest lucru îl datoresc colegilor mei cari au fost în unanimitate de părerea mea. Onorându-mă pe mine, implicit îi onorați pe ei, cari m'au ales la decanat.

D. prof. Oteteleșanu citește apoi următoarea

Proclamația

„Proclam seria anului IV, secția juridică și politică economică, a licențiaților anului 1937-Februarie 1938, promoția Em. Antonescu".

MIRCEA DUȚESCU

Cursurile de vară ale „Tineretului învățătoresc"

Aceste cursuri pentru învățători au loc între 18 Iulie și 8 Aug. la Lipova-Banat. Se va lucra aplicativ, în care scop, laboratorul de Psihologie experimentală va pune la dispoziție tot materialul necesar studiului individualității școlarului. Se vor avea în vedere următoarele probleme: Sociologia românească, Cooperația educație morală. Sânt invitați pentru a ține conferințe, cele mai impunătoare personalități culturale ale țării.

In program sânt propuse câteva excursii.

Cei interesați se pot adresa d-lui George Beuran strada pompierilor 250 Lipova Banat.

Situația supușilor străini

Prefectura poliției Municipiului București, serviciul controlului străinilor, înștiințează pe această cale pe toți supușii străini aflători în raza Municipiului București că în urma dispozițiunilor Ministerului Muncii, s'a dat ultim și irevocabil termen de depunerea actelor până la 15 Iunie a. c.

După această dată nu se va mai primi nici o cerere și toți supușii străini aflători în această situație vor fi trecuți de îndată peste frontieră fără vreun drept de apel.

Cărțile politice de actualitate

— Le parti unique de *Mihail Manoilescu*;
— Roza Vânturilor de *Nae Ionescu*;
— Crez de Generație de *Vasile Marin*;

ULTIMA ORA

Starea d-lui general Cantacuzino-Grănicerul

Vineri 4 Iunie dimineaţa, d. general Cantacuzino-Grănicerul, preşedintele partidului „Totul pentru Ţară" a fost operat de către d. doctor Traian Nasta.

Domnia-sa suferea de mai mult timp de o maladie stomacală. In ultimul timp boala înrăutăţindu-se medicii săi curanţi au opinat pentru intervenţie chirurgicală. Operaţia a decurs în bune condiţiuni starea generală fiind satisfăcătoare. Domnul general a fost tot timpul înconjurat de familie, împreună cu domnul Corneliu Codreanu şi alţi fruntaşi ai organizaţiei. Aceast ăsericasă încercare prin care trece astăzi bătrânul şi gloriosul cavaler al ordinului „Mihai Viteazu", a emoţionat adânc pe toţi cei cari au pentru domnia-sa un sentiment de respectuoasă dragoste. In toată ţara organizaţiile partidului pe care îl conduce au înălţat rugăciuni lui Dumnezeu, pentru sănătatea celui care este aşa de strâns legat de interesele naţiei româneşti. De asemeni, legionarii din Bucureşti, în frunte cu domnul Corneliu Codreanu, au asistat la o slujbă religioasă la biserica „Sf. Ilie-Gorgani", îndreptând către Atot-Puternicul acelaşi rugăciune.

Tăria extraordinară de care d. general a dat dovadă până astăzi, verificată în ultimul timp în cele două călătorii în Spania, făcute în condiţii extrem de grele, chiar pentru un tânăr ,ne face să sperăm o grabnică întoarcere în mijlocul nostru.

Ziarul nostru alăturându-se întregului suflet românesc îi urează domnului general o cât mai repede însănătoşire.

D. GENERAL CANTACUZINO

Cum a decurs vizita d-lui Rustu Aras

D. Rüstü Aras, ministrul afacerilor străine al Turciei, a avut în cursul dimineţii de Duminică, o lungă întrevedere cu d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

DEJUNUL DELA PADUREA BANEASA

La ora 13, a fost un dejun în cinstea d-lui Rüstü Aras, la pădurea Băneasa. In lipsa d-lui Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, care a participat la masa tradiţională a Cavalerilor ordinului „Virtutea aeronautică", prezidată de M. S. Regele, dejunul a fost prezidat de d. dr. C. Angelescu, ministrul educaţiei naţionale şi de d. N. N. Săveanu, preşedintele Camerei deputaţilor.

La acest dejun au mai participat d-nii N. N. Teodorescu, fost ministru, N. Tabacovici, preşedintele consiliului economic al Inţelegerei Balcanice, Suphi Tanriöer, ministrul Turciei; Djevdet Dülger, prim secretar al legaţiei Turciei; G. Paraschivescu, ministru plenipotenţiar, secretar general al ministerului afacerilor străine; Papiniu ,director-adjunct al protocolului, Izzet Tahsin Balcanli, secretar al legaţiunii Turciei, Nebad Aytaman, secretar comercial al legaţiei Turciei.

In cursul după amiezii d. Rustu Aras, a fost primit într'o lungă audienţă de d. G. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri.

DINEUL DE LA RESTAURANTUL «CINA»

Seara la ora 9, d. Victor Antonescu, a oferit un dineu intim la restaurantul „Cina", în onoarea d-lui Rustu Aras.

La acest dineu au mai luat parte d-nii: Mircea Cancicov, ministrul finanţelor; Suphi Tanrioer, ministrul Turciei; G. Paraschivescu, ministrul plenipotenţiar, secretar general al afacerilor străine; G. Grigorcea, ministru plenipotenţiar, directorul protocolului; Frd Nano, ministru plenipotenţiar, directorul cabinetului; Djevedet Duelger ,prim secretar al legaţiei Turciei; I. Papiniu, consilier de legaţie, director-adjunct al protocolului, Lukasievits, consilier de legaţie, Izzet Tahsin Balcanli, secretar al legaţiunii Turciei.

D. Rustu Aras va părăsi Capitala azi dimineaţă, spre a merge la Constanţa, de unde se va îmbarca pentru Istanbul.

Preşedintele Moscicki spre Bucureşti

Cum va fi primit preşedintele Poloniei în gara Mogoşoaia. Parada militară de astăzi. Dineul dela Palat.

VARŞOVIA, 6 (Rador). — D. Ignat Moscicki, preşedintele republicii poloneze, însoţit de d. Beck, ministrul Afacerilor Străine şi de celelalte persoane din suita sa, a plecat azi. la ora 12 şi 30, cu un tren special la Bucureşti, în vizită oficială.

Pe tot parcursul cortegiului preşedinţial, dela castel la gara centrală, trupele de infanterie erau aşezate de cele două părţi ale drumului.

Automobilul preşedinţial era precedat de patru cavalerişti, pe cai albi, care sunau fanfara, urmaţi de un escadron de cavalerie uşoară.

La trecerea automobilului preşedinţial trupele prezentau armele iar preşedintele a fost călduros aclamat de populaţia adunată dealungul străzilor până la gara de plecare.

Pe peronul gării preşedintele a fost salutat de mareşalul Smigly-Rydz. de toţi membrii guvernului, cu preşedintele consiliului în frunte, de înaltele personalităţi guvernamentale şi militare, de însărcinatul de afaceri, ataşatul militar al României, de personalul legaţiei române şi de numeroase persoane din colonia română.

In momentul când trenul s'a pus în mişcare, o companie de onoare a intonat imnul naţional.

INTRAREA IN ŢARA

La ora 4.30 trenul care aduce pe distinsul oaspe a trecut prin punctul de frontieră Grigore Ghica-Vodă.

Pe întreg parcursul străbătut de preşedintele Muscicki s'au făcut de către populaţie mari manifestaţiuni de simpatie.

Astăzi la ora 4 d. a. Preşedintele Moscicki va fi primit cu mare fast, de M. S. Regele şi de Marele Voevod Mihai în gara Mogoşoaia.

Vor fi de faţă în gara Mogoşoaia: Curtea Regală; membrii guvernului; Patriarhul României; Cei doi mareşali d-nii Averescu şi Prezan; Preşedinţii Corpurilor Legiuitoare; Şefii misiunilor diplomatice; membrii legaţiunii Poloniei; Preşedintele Curţii de Casaţie; Inspectorii de armată şi şeful Statului Major, demnitarii cei mai înalţi ai Justiţiei; Primarul Municipiului; cum şi cele mai importante personalităţi ale Administraţiei.

Pe tot parcursul, dela Mogoşoaia la Palatul Regal, unde Preşedintele Moscicky va f găzduit, vor fi aliniate trupe care vor da onorurile. In două carose «à la d'Aumont», Suveranul având la dreapta Sa pe Preşedintele Moscicki şi Marele Voevod Mihai, având la stânga Sa pe Mareşalul Curţii, d. col. E. Urdăreanu, vor trece în revistă trupele urmaţi de cortegiul personalităţilor vieţii publice dela noi.

Un serviciu de onoare va saluta pe Preşedintele Republicei Poloneze, la Palatul Regal.

Defilarea trupelor va începe la orele 5. Preşedintele Moscicky, având la dreapta pe Suveran şi la stânga pe A. S. Marele Voevod, vor privi defilarea din Loja Regală amenajată în Calea Victoriei.

Vor fi de faţă membrii guvernului, ai Corpului Diplomatic şi toate personalităţile culturale şi politice.

Seara la ora 9 Suveranul oferă în onoarea Preşedintelui Moscicky un mare dineu de gală, la Palatul Regal, la care vor participa: Ex S. Preşedintele Moscicky. Suveranul A. S. Marele Voevod Mihai, suita Preşedintelui: d. Beck, ministru de externe polonez, contele Romer: generalul Shalay; aghiotanţii Hartman şi Krynski, I. Siedlecki; o delegaţie românească de cinci persoane, în frunte cu d. R. Franasovici; membrii legaţiei Poloniei (7 persoane), membrii guvernului (16 persoane) şi Curtea Regală (15 persoane).

M. S. REGELE CAROL II VA PRIMI COMANDA UNUI REGIMENT POLONEZ

Cu prilejul vizitei Suveranului României la Varşovia, la sfârşitul lunei Iunie, se va da M. S. Regelui comanda unui regiment de vânători polonezi.

Această comandă se acordă unui Suveran străin pentru prima oară de către Polonia.

SOSIREA ZIARIŞTILOR POLONEZI

In vederea vizitei preşedintelui Moscicki au sosit eri Duminică la orele 16.40 un important grup de ziarişti poloni compus din d-nii Stanislaw Zalewski, redactor al ziarului „Kurjer Warszawski", preşedintele comitetului P .R. P., Klimpel, dela „Informaţia Politică Polonă", M. Kindler, redactor la Agenţia „P. A. T.", V. Besterman, redactor politic al Agenţiei „Iskra", Jan Berson-Otmar, redactor la „Gazeta Polska", W. Wolski, redactor al ziarului „Ilustrowany Kurjer Codzienny", Sharbek Malczewski, reporter cinematografic al Agenţiei P. A. T.

Grupul de ziarişti poloni este întovărăşit de d. Lasinski ,şeful secţiei orientale la Direcţiunea Presei din Ministerul Afacerilor Străine polon.

Astăzi după amiază vor sosi încă trei ziarişti poloni.

DINEUL DE SEARA

D. Mleczylawski, secretar la legaţia polonă, a oferit aseară un dinen în cinstea gazetarilor polonezi.

La acest dineu au luat parte reprezentanţii presei române, dintre cari am remarcat pe d-nii: Raul Anastasiu, Romulus Dianu, Bobeş şi alţii.

După masă, contele Pominski a salutat pe gazetarii români şi pe cei polonezi cărora le-a urat bun venit printre noi.

Un requiem pentru generalul Mola

Miercuri 9 Iunie cor. la orele 10½ va avea loc în Capitală, la biserica Italiană din Bulevardul Brătianu, un serviciu religios pentru odihnirea sufletului Generalului DON EMILIO MOLA Y VIDAL, comandantul şef al armatelor naţionale din Nord [illegible] pentru Spania.

Legionarii români iau parte la doliul Spaniei

D. Alexandru Cantacuzino a trimis în numele echipei legionare care a luptat în Spania următoarea scrisoare d-lui Praty Soutzo.

DOMNULE MINISTRU,

Camarazii mei şi cu însumi, legionari ai Echipei Române cari, sub comanda Generalului Mola, am luptat câteva zile şi nopţi binuitoare în liniile creştine ale frontului spaniol, luăm parte, cu sufletească îndurerare la marele doliu al morţii glorioase a Generalului Mola.

Vă rugăm să primiţi pentru Domnia Voastră şi să transmiteţi în patria D-voastră, condoleanţele inimilor noastre româneşti şi legionare.

Primiţi, Domnule Praty Soutzo încredinţarea consideraţiunei mele foarte distinse.

Alexandru Cantacuzino

La această scrisoare d. Pedro Praty y Soutzo a mulţumit [illegible] următoarele frumoase cuvinte:

«Am fost foarte mişcat de scrisoarea D-voastră şi de [illegible] camarazii D-voastră [illegible] legionari români care au luptat [illegible] drapelurile noastre pentru [illegible] ce şi ideia de patrie [illegible] noastre naţional, în urma morţii aceluia care a fost glorios D-voastră Comandant, Generalul Mola.

«Nu voi lipsi să transmit Excelenţei Sale Generalismul Franco şi camarazilor Dv. din armatele Spaniole expresiunea adânc simţită a inimilor D-voastră de legionari. Vă mulţumesc de acum sufleteşte în numele lor [illegible]

Fuziunea Gheorghe Brătianu-Averescu svon de cafenea

Comitetul executiv al partidului naţional liberal de sub şefia d-lui George Brătianu, a lămurit eri două chestiuni:

D. GH. BRATIANU

Intâiu orientarea spre anumite combinaţii de succesiune tratată printr'un discurs de d. C. [illegible]ma, secretarul general al partidului liberal georgist şi a doua chestiune, desminţirea oficială a svonurilor cari au fost lansate despre o eventuală fuziune George Brătianu-Averescu.

Declaraţiile d-lui George Brătianu însă, marchează intrarea partidului liberal pe linia dreptei, în campania electorală ce se pregăteşte pentru toamnă.

Atacurile d-sale împotriva demagogiei agrare şi în contra agitaţiilor comuniste, sunt foarte semnificative pentru anumite cercuri, ce se pretind întotdeauna bine informate, dar cari cu aceiaş matematică regularitate n'au ştiut nimic, sau mai degrabă n'au putut să înţeleagă.

Sperăm că d. Mihalache va putea totuşi desprinde astăzi cel puţin, ceva din cele ce se pregătesc.

ECOURI ŞI POLEMICI

Mâine, Marţi, fiind zi de Sărbătoare, numărul ziarului nostru va apare Miercuri 9 Iunie la orele obişnuite.

D. Şerban Milcoveanu a trimes următoarea telegramă d-lui prof. Emanoil Antonescu Decanul facultăţii de drept :

Studenţimea română din toată ţara se asociază la spontana manifestare a colegilor dela facultatea de drept şi urează d-lui prof. Antonescu — care totdeauna a avut o mare înţelegere pentru crezul şi lupta generaţiei noastre — viaţa lungă şi fericită pentru a putea duce spre culmi din ce în ce mai înalte făclia dreptăţii româneşti.

ŞERBAN MILCOVEANU

La ministerul educaţiei naţionale serviciul a fost suspendat până Mercuri d. a. când serviciul se va face cu echipe reduse de funcţionari.

Accesul publicului nu va fi permis până Vineri, 11 c. după amiază.

Consiliul technic superior a făcut cunoscut primăriilor din Capitală, ca la întocmirea lucrărilor trimise spre aprobare, să se ţină seamă de prevederile legii pentru apărarea patrimoniului public.

Pentru predarea învăţământului religios în şcolile primare, ministerul educaţiei naţionale a luat următoarele hotărâri: acolo unde preoţii predau orele de religie, învăţătorii vor fi scutiţi de a mai preda această materie.

Direcţiile de şcoli primare unde religia este predată de preoţi, vor comunica dacă aceştia lipsesc dela ore.

In comuna Stelian Popescu-Prahova, a avut loc o înălţătoare sărbătoare, cu ocazia sfinţirei sfântului lăcaş, clădit prin contribuţia d-lui Stelian Popescu, directorul romănescului cotidian. «Universul».

La sfinţire participă I. P. S. S. Dr. Miron Cristea, Patriarhul României, asistat de un sobor de preoţi.

Cu această ocazie, s'a făcut şi un parastas la mormântul părinţilor d-lui Stelian Popescu.

Invăţătorii absolvenţi ai Şcoalei Normale „Preda Buzescu" din Slatina-Olt, seria 1927, — sunt rugaţi să-şi comunice adresele, colegului Nicu Constantinescu-Baltasiu, directorul şcoalei primare Străuleşti, str. Căineni No. 15, cartierul Dămăroaia-Bucureşti, — pentru a li-se trimite informaţiile necesare, în legătură cu sărbătorirea reintâlnirei de 10 ani, dela absolvire, ce se va ţine pe ziua de 15 August a. c.

Deasemenea, toţi d-nii profesori sunt rugaţi să-şi rezerve această dată, pentru participare.

Eri a avut şedinţa adunării generale a uniunii meseriaşilor din ţară, sub preşidenţia de onoare a d-lui general Păltineanu.

Desbaterile continuă şi astăzi.

Joi 10 Iunie (Ziua Eroilor) ora 5 d. a. va avea loc în localul Şcoalei primare de băeţi „I. C. Brătianu" str. L. (Parcul Rahova), o şezătoare culturală.

PERLIN, 7. — In urma hotărârii guvernului german toate lojile masonice de pe întreg cuprinsul Reichului au fost dizolvate şi averea lor confiscată.

S'au găsit cu această ocazie în tezaurile lojilor peste două milioane mărci.

Spaţiul ziarului nostru fiind consacrat astăzi marilor evenimente la ordinea zilei, campaniile noastre privitoare la cazul Stere şi încercarea jidanilor de a reabilita rădarea şi pe trădători, la plaga fraudelor fiscale şi la brigandajile fostului cekist Ghidi Kandl zis Ghidale Candeli, vor fi continuate în numărul de Miercuri al ziarului nostru.

După cum se ştie, ministerul educaţiei naţionale, a suprimat examenele de sfârşit de an la unele materii dela clasele IV-a şi a VIII-a liceală.

Acum, ministerul a dispus ca elevii din aceste clase, corijenţi la materiile suprimate, să fie rechemaţi, conform art. 150 din regulament, la aceste obiecte.

In vederea vizitei preşedintelui Moscicki au sosit eri Duminică la orele 16.40 un important grup de ziarişti poloni compus din d-nii Stanislaw Zalewski redactor al ziarului «Kurjer Warszawski», preşedintele comitetului P. R. P., Klimpel, dela «Informaţia Politică Polonă», M. Kindler, redactor la Agenţia «P. A. T.», V. Besterman, redactor politic al Agenţiei «Iskra», Jan Berson-Otmar, redictor la «Gazeta Polska», W. Wolski, redactor al ziarului «Ilustrowany Kurjer Codzienny», Sharbek Malczewski, reporter cinematografic al Agenţiei P. A. T.

Grupul de ziarişti poloni este întovărăşit de d. Lasinski, şeful secţiei orientale la Direcţiunea Presei din ministerul afacerilor străine polon.

Mâine după amiază vor mai sosi încă trei ziarişti poloni.

Ce pretinde Ungaria, dela statele succesorale

— Declaraţiile primului ministru Darany —

BUDAPESTA, 7 (Rador). — Agenţia telegrafică ungară, anunţă:

D. Darany, preşedintele consiliului a ţinut un discurs, privitor la politica externă a ungariei.

După ce trece în revistă diversele întrevederi diplomatice a demnitarilor unguri, privitoare la îmbunătăţirea situaţiei externe, d. Darany îşi exprimă punctul său de vedere, privitor la Mica Inţelegere.

Imprejurările şi ferma noastră hotărîre de a urma fără restricţiune o politică de pace, — a declarat primul ministru, — nu ne îngădue, cum adesea am subliniat, — decât o singură cale: SA CEREM CA STATELE SUCCESORALE SA RECUNOASCA FARA REZERVA EGALITATEA NOASTRA DE DREPTURI şi să acorde minorităţilor ungare toate drepturile prevăzute în tratate. Revendicările noastre sunt, cum se vede, foarte modeste, dar stăruim în mod absolut asupra lor. Fără îndeplinirea angajamentelor contractate, o apropiere este imposibilă. In domeniul economic şi comercial, negocierile cu statele succesorale sunt fireşti în curs. Unele convenţiuni au şi fost încheiate, altele vor fi realizate.

Intrevederea Hitler-von Papen

VIENA, 6. (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas anunţă

Din sursă oficială se declară că d. von Papen, ambasadorul Reichului, a plcat la Ratisbonne, unde va avea o întrevedere cu cancelarul Hitler.

Această întrevedre este prilejuită de sărbătoarea muzicală organizată în memoria muzicianului Buckner, când la Ratisbonne vin numeroase personalităţi din Germania şi Austria.

Austria de sus, provincia natală a lui Buckner, va fi reprezentată prin d. Gleissner, guvernatorul acestei provincii şi personalitate foarte bine văzută în politica internă a Austriei.

D. Neurath a sosit la Belgrad

BELGRAD, 7 (Rador). — D. von Neurath, ministrul de externe al Reichului a sosit azi dimineaţă în capitala Iugoslaviei.

Populaţia oraşului a făcut o frumoasă [illegible] distinsului oaspete. Toate străzile sunt frumos decorate cu steagurile [illegible] două ţări.

In cursul dimineţii d. von Neurath va avea o întrevedere cu d. Stoiadinovici, care la amiază va da un dejun în cinstea ministrului de externe al Reichului. Intrevederea va fi reluată după amiază, iar astăseară d. von Neurath va lua parte la dineul şi recepţia dată la Cercul Ofiţerilor din Garda Regală de d-na şi d. Stoiadinovici, preşedintele consiliului.

Otto de Habsburg, la generalul Franco?

SALAMANCA, 7. — Otto de Habsburg se află în Spania (naţionalistă) în aşteptarea unei întrevederi oficiale cu gen. Franco.

Se discută reîntoarcerea Italiei şi Germaniei în comitetul de neintervenţie

ROMA 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei Reuter transmite:

Contele Ciano, ministrul afacerilor străine, a primit în audienţă pe ambasadorul Marei Britanii căruia i-a comunicat răspunsul Italiei la propunerile britanice pentru reluarea controlului neintervenţiei în Spania.

Italia acceptă în principiu primele două propuneri britanice, adică reluarea cooperării în vederea controlului neintervenţiei şi extinderea zonelor de securitate în apele spaniole. Ea face însă rezerve în ce priveşte cel de al treilea punct, privitor la consultarea imediată a celor patru puteri cari exercită controlul naval, în cazul când vasul uneia din ele va fi din nou atacat.

Contele Ciano ar fi exprimat îndoiala sa că o asemenea consultare ar putea duce la rezultate satisfăcătoare în timp [illegible]. Ministrul afacerilor străine [illegible] Italiei ar fi adăogat că trebue [illegible] se acorde vaselor de război dreptul de a reacţiona imediat în cazul unui atac.

Nucleu comunist la Santa Fe

BUENOS AIRES, 7 (Rador). — Poliţia a descoperit sediul [illegible] centrale comuniste din oraşul Santa Fe.

Poliţiştii au fost primiţi cu [illegible] curi de revolver, în clipa când [illegible] încercat să intre în clădirea [illegible] se afla sediul comunist. Folosindu-se de bombe cu gaze lacrimogene poliţiştii au arestat 40 de agenţi comunişti. S'a găsit un bogat material de propagandă comunistă.

Ducele a fost decorat de Fuehrer

BERLIN, 7 (Rador). — Fuehrerul a acordat d-lui Mussolini Marea Cruce a noului ordin german «Vulturul german».

Decretul poartă data de 11 M[illegible] arată că «în numele Reichului acordă d-lui Mussolini Marea Cruce a «Vulturului german», în semn de stimă, dovadă a prieteniei [illegible] compensă pentru marile sale [illegible] în realizarea înţelegerii [illegible] dintre cele două naţiuni».

Decoraţia şi brevetul ei va fi [illegible] misă d-lui Mussolini, încărcând [illegible] d. von Hassel, ambasadorul Reichului pe lângă Quirinal.

«Vulturul german, în gradul de Mare Cruce» a fost dat şi contelui Ciano, ministrul de Externe al Italiei.

Krestinsky, Karahan şi Rosenberg arestaţi

BERLIN 7. — In Moscova s'au făcut noui arestări de însemnate personalităţi sovietice. Fostul adjutant pentru afacerile externe Krestinsky, fostul ministru plenipotenţiar sovietic la Ankara Karahan şi fostul ambasador sovietic pe lângă guvernul din Valencia, Rosenberg au fost arestaţi.

Arestările acestea sunt puse în legătură cu sinuciderea lui Gamarnik.

Arestarea lor se păstrează la Moscova în cel mai strict secret.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU». STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: IL. V. OLANIU C.-STERE